Dumitru Dumitrescu

Fulgere în oglinda sufletului

Editura Karina
2013

Dumitru Dumitrescu

FULGERE ÎN OGLINDA SUFLETULUI

Moto :

Pentru a întreţine lumina în candela vieţii , ateul , adaugă puţin untdelemn , creştinul , o rugăciune şi bunul , Dumnezeu ,… iubire !

Deva

Culegere text, tehnoredactare şi corectură: autorul

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României
DUMITRESCU, DUMITRU
Fulgere în oglinda sufletului/ Dumitreu Dumitrescu. - Deva : Editura Karina, 2013
ISBN 978-606-8514-04-8

821.135.1-1

Tipar executat la SC Clic Computer Art Design SRL Deva
www.tipardeva.ro

Cuvânt de întâmpinare

"Aruncat în lume", cum ar spune Martin Heidegger, omul se mişcã volens-nolens într-o societate pseudodemocratã, care şi-a pierdut demult hãţurile, iar hipersensibilitatea poeticã este nevoitã sã îşi caute propriile modalitãţi de supravieţuire. Printre îngrãmãdiri masive de factori nocivi, într-un spaţiu desacralizat, care nu lasã nicicum un loc de înseninare, poetul încearcã sã se salveze prin *Iubire.* Prezentã mereu, în tot şi toate, iubita se contopeşte cu sufletul pereche, întregind şansa de izbãvire, în dualitatea femeie-bărbat; naturã-iubire (*Mir de licurici*). Dar separat, singurã divinitatea, cu cohorta de îngeri, poate adãuga unitãţii visate "cristalul de iubire" (*Duh de safir),* desţelenind "poteci neumblate", prin "Drumul greu al Crucii din lemn" (*Crai de luminã*), putând astfel sã fie trecute multele "dune-n pustiu", spre cele "Trei altare de foc", ce se aprind odatã cu reînnoirea Credinţei (*Dune-n pustiu).*

"Nesupus"sorţii sau "întâmplãrii", prin "schimbarea de macaz a lumii", între "suspensii surogat" şi "nebunia sinceritãţii", printre "oameni cirezi", poetul "se deprinde sã asculte", "un zvon venit din ploi", un "cântec necântat" cu "sunete de vânt" pe "firele de otavã" şi astfel, încãrcat benefic, purcede în cãutarea unei alte lumi. Poate una, aşa cum şi-o aminteşte din anii copilãriei inocente, din locul în care a învãţat sã se cuprindã în primele triluri, ce-i aminteşte de cântecul pur, de primele visãri, fâlfâiri ale iubiri şi pânã la mulţimea de flori multicolore, la diversitatea de pomi, din marginea pãdurii, ori din sãlbatica-i virginitate, odatã intrat în inima ei: salcia, pinul, bradul, molidul, mesteacãnul etc. Între toate, nucul, "regele verde al grãdinii", este acela care strânge "timpu-n rãdãcinã", "plin de riduri", "adãposteşte-un cuib" şi "un ciopor de cãprioare", în vreme ce "umbra stufoasã se face fântânã, pentru secerãtori"(*Regele nuc*).

Într-o lume a tenebrelor, spre care tinde sã se concretizeze urbanul, explozia de floare, cu o întreagã paletã, expusã spre vânzare, în marile florãrii, dar, mai ales gama nesfârşitã a câmpului, accesibil oricui, fãrã de platã, plin cu maci, sânzâiene, pãpãdii, ghiocei, brânduşe s.a, toate vin sã echilibreze sau sã recreeze o modalitate de a exista, (*Floare de hârtie*), înspre fast şi sacralizare.

Pardox al "steluţei de humã" iubirea îndeamnã tacit la un paradis în care au acces doar "îngerii nopţii". Absorbit ca de "un vârtej", poetul trãieste sentimentul profund, între pudoare, diafan şi zbor (*Vis*), iar iubita devine Penelopa aşteptatã, cãutatã, adoratã. Neracordat totdeauna la simfonia acestei realitãţi, trandafirul sacrificat, îşi îndeplineşte rolul de "pleş" sau va rodi "mãceş"(Rod de trandafir), astfel cã "iluzia" ajunge sã cunoascã şi ea acelaşi paradox al "cãderii în gol", amarul deşertãciunii: "Muzele mor, în ape lãcrimând / Ca paparudele înecate"(*Muzele mor*).

Istoria, ca act de mândrie naţionalã, salveazã "suflarea românã…minţitã, trãdatã, furatã…/ ne cheamã *Gorunul lui Horea,* un cântec încã viu /ce-nvãluie codrii şi cripta de piatrã". Ne mai vine din trecut, din spaţiul pur românesc, *Satul,* în ropot de ape vii, în cascade de râuri purificatoare, elemente ale identitãţii noastre strãmoşeşti,

cu puterea lor, neegalatã, pentru a reînnoi faţa stricatã şi amestecatã a unui prezent, copiat dupã “normele europene”, într-un conglomerat fad al prezentului.

Familarizat de timpuriu cu baia de luminã: sat-naturã, mit şi rit, hipersensibilitatea poetului sapã adânc în ţãrm, în cãutarea altor noţiuni, din care fluiditatea versului se încheagã tacit, remodelând sensuri noi. Mitul şi ritul sunt prezente, în întregul volum ca un fir roşu de cãlãuzire. Elementele de rit (*Ninsele paparude*) înviorează fluxul poetic, cu imagini din naturã, atât de diferite şi dincolo de blazãrile venite prin agomerãrile urbanului şi ale “cãutãtorilor în ape tulburi”. Roata olarului, alãturi de “toaca ce bate într-un schit” îndeamnã “pãstorul de timp” sã îşi caute “mioarele pierdute”. Suntem astfel conduşi într-un alt spaţiu, spre marea Cetate a neamului, natura-mamã, unde armonia şi datul nostru îşi împleteau odinioarã atât de specific scara valoricã, între pãmânt şi cer, prin intermediul Arborelui sacru.

La graniţa dintre cântec şi încântec, “lãsate peste lume”, cum ar spune poetul I. Heliade Rãdulescu”, D*escântecul*, aduce vindecarea prin magie, iar magia devine, prin cuvânt, zborul constant spre transcendent. Incantaţia se revarsã, se transformã în vad: “Plouã cu stele la streaşina mea / bat clopoţei de argint…(*Vise din cer*), în timp ce “aluatul din covatã”, face “arãmie pituţa de cocã, pe vatrã / Cresc cozonaci… pe jarul aprins / Casa se umple îndatã cu har şi amiroase” (*Miroase a pâine*). În spaţiul dintre vatrã şi rostul pâinii, drojdia meleficului se pulverizează.

Jocul de cuvinte: ”vad de râu, râuţ, ruire”, apropie discursul liric de vorbirea popularã, cãruia poetul îi rãmâne fidel pânã la capãt. Izul de modernitate se pierde instant în sponaneitatea versului popular: Mândra mea, draga mea / Ochi cãprui de catifea / La sprâncenele izvoare / Crenguţe unduitoare (*Mândra mea*).

În locul dintre realitate şi vis, în ”culcuşul din crengi de sânger”, “speriat de un înger (*Trezit din vis*), poetul rescrie un “scenariu” în care “numai bunul Dumnezeu” poate aprinde “chihlimbarele de luminã”, “prin fiecare floare / Respirã-n noi Hristosul, prin frunze de hermine”, iar echilibrul este reînnoit prin “grãdina Rai, într-un “cor de ghiocei” care, înveselind, reînvioreazã natura umanã (*Ucis sub Frunze*), de parcã ar vrea sã premieze viaţa, pentru prea multele încercãri, întru adevãrul absolut al fiinţãrii.

Dr. etnolog Maria Mândroane
Timişoara

M-AM ÎNTORS

M-am întors de la capătul lumii târziu ,
Fost-am prins şi ţinut prizonier în vâltoare ,
Neştiind cum să scap de torenţi , acum ştiu
Că-nsetat şi flămând am să fur
Un sărut , de pe buzele tale …
Lăsând timpul oprit , osândit peste veac
La un capăt de pod , ca un om în cătuşe ,
Neştiind ce să fac , m-am întors să-l dezleg
Spre-a muri suferind lângă tine femeie ,
… aşteptând după uşe !
Şi-am căzut desfrânaţi , conştienţi amândoi
Savurând gustul crud dintr-o piele rănită ,
Pământuf de cuvânt limba mea ca un unt
S-a întins mângâind ai tăi ochi ,
Cu o buză de dor zdrenţuită …
Focul viu arde-ncet în cătuşa de fier
Două suflete-opaiţ , felinar-luminare ,
Prizoniere-ntr-un trup se topesc
Şi-apoi pier , amândouă-n amor
… sângerând împăcare !
M-am întors de la capătul lumii târziu ,
Neştiind pentru ce mă întorc ,… acum ştiu .

PULSAŢII

Obligat sunt
Să-mi cercetez propria-mi
Necunoaştere ,
Pe clarul-obscur
Al felinarelor nopţii
Din intersecţiile ,
Mereu nesemaforizate !
Tăcerea gândului
Aşezată în paratrăsnetele
Turnurilor ,
A pătruns adânc
Până la inima muntelui de smarald
De sub poala cetăţii !
Priviri îngăduitoare
Zoresc lunecarea luminii
Printre zăbrelele timpului ;
Duduitul fumigen şi sacadat
Al roţilor frânate
Vibrează-n ochii înfometaţi
Şi torturaţi de nelinişti ...
Fustele femeilor frumoase
Adunate în pliuri ,
Strâng pulberea dorului
Din strada Singurătăţii
Pentru a umple

Urna golită a împăcării .
Spre dimineaţă ,
Tristeţea cu glas argintiu
Cântă pe un timbru minor ,
Cadenţat în pulsaţii de inimă !
Benevol mă rătăcesc
După anvonul agorei diatribe
Spre-a mă îmbăta
Cu monologul amar ,
Al sincerităţii …
Ochii căprui din spatele gândurilor
Aşteaptă cuminţi sărutul conciliant
La fereastra-nverzită de aşteptare ;
Tomnaticul amor ,
Mi-a secţionat trupul în două ,
Cu lama de obsidian a pasiunii
Într-un mod inexplicabil ,
Zdrenţuindu-mi inima …!

ATAC DE CORD

Of , inimă bolnavă , îmi ceri să-ţi dau ce nu pot
Înfiripa-n cuvinte pornirile-mi spre rele ,
Cu greaua apăsare alungi din piept egoul
Storcând pustiul gând , înverzicat de fiere …

Adesea când mă sperii , tu , tragi nechibzuito
De sfoara adunată pe fusul meu orar ,
Neverosimil timpul mi-anunţă senectutea
Cu dangăte de clopot şi-onorul cordial!

Un orologiu vechi ce-şi bate-ncet clipita ,
Tic-tacul pulsatoriu , vigoarea strânsă-n vene ,
Virilitatea minţii-mi emană năduşeala
Emoţiei native pe-a firelor sprâncene .

Un fel de-mbătrânire o simt cum mă conservă-n
Trecuta tinereţe , sangwinică , pirol ,
Merge-mpilat motoru,-n rateuri , fără vervă ,
Ficatul şi-a uitat scenariul şi-al său rol !

Oricum grăbeşti să-mi vină acel repaos intim
Într-un demers ambiguu de-a te-odihni un pic ,
Iluzia pierzării sterilizată-n suflet
Mi-a dat a înţelege că sunt de fapt , nimic …!

Aş vrea să ştiu de unde , cum îmi revine pulsul
Sau , cum ţi se reglează din când în când tempoul ,
Din start pornit-ai iute să baţi corect secunda
Întoarsă venetral , resuscitându-mi eul .

Sunt sigur , că , odată va fi să înceteze
Vibraţia transmisă ca un recul de armă ,
Soluţia supremă e doar atacul cord
La clopotele lumii , ce vor din nou s-adoarmă ...

DULCE

Mă rog de tine draga mea ,
Sărută-mi gura care plânge ,
Hraneşte-o blând în taina nopţii
Aşa cum ştii , frumos şi dulce …

CONTRAFORTUL

M-am înrolat uşor în corpul de rezervă
Şi-mi pregătesc momentul prielnic când s-atac ,
Primesc semnale sumbre , le studiez atent
Spre-a descifra mai iute , al lor mesaj codat .

Disimulat e frontul ascuns în ambuscada
Creată dinadins , pe stradă-n , parlament ,
Problemele-s în grija elitelor pătrate
Ce-adun-obedienţii , la un apel urgent !

Atat de greu îmi vine ca să discern minciuna
Abilă , virulentă , din limbile focoase
Ce-mprăştie duhoarea chermezelor dansante
Prin fast , infatuare , sau , blonde languroase …

M-am înrolat voit în corpul de rezevă
Sprea-mi afişa revolta ieşirii-n evidenţă ,
Dau mărturie lumii şi strig cu-o voce fermă :
- Stopaţi delirul cancer … şi-a voastră delicvenţă !

Lovesc încrucişat în tot ce-mi se năzare ,
Ţintesc în inamicii ce ne sufocă era ,
Sunt protejat de simţuri ca platoşele-zale
Şi apărat de câmpul ce-mprejmuieşte sfera .

Mă simt indestructibil , rămân imun cangrenei
Ce-a atacat feroce , pricinuind mari drame ,
Sunt pregătit să lupt cu-ntregul arsenal
Pe metereza frunţii ,… condiţiei umane !

Mi-am construit reduta sub forma unui bulgăr
Ce prin rostogolire să-şi rotunjească cantul ,
Coroană de sidef hotarelor rebele
Al meu e contrafortul , cum nu mai este altul !

VISE DIN CER

Plouă cu stele la streaşina mea ,
Bat clopoţei de argint şi se sparg ,
Plouă cu vise din cer
Sau de altundeva ,
Ochii-mi sunt reci de nesomn
Şi totuşi ,... mă ard !

ACUM , EU VREAU SĂ TAC !

Nu pot să fiu ce vreţi , sau , ce nu îmi convine
Şi nici prin gând nu-mi trece dorinţa să v-o-mpac !
Nu sunt supusul soartei şi nici al întâmplării
Neînţelesei zile , acum , când vreau să tac !

Îmi puneţi calităţi ce nu mi le atribui ,
Obedienţii voştri pot fi spălaţi de cap ,
Eu n-am să vă permit , nu mai am timp , nu-ngădui ,
N-accept să mă-ntrerupeţi , acum , când vreau să tac !

Spunea un filosof , că tot ce ştiţi să treceţi
Prin ale voastre simţuri , cernând conştiinţa-n sac ,
S-o faceţi fără patos căci din rărunchi prostia
Va strănuta muţeşte , acum , când vreau să tac !

- Treziţi-vă odată , iat-a venit momentul
Schimbării de macaz al lumii peste veac ,
Spălaţi-vă de rele , o eră se renaşte
Prin ţipetele mele , acum , când vreau să tac !

MÂNDRA MEA

Mândră mea şi draga mea ,
Ochi căprui de catifea ,
Floare albă măghirea
Pe câmpia altcuiva ...
Din petale fermecate
Margărinte desfirate ,
Limbi-i faci împletitură-n
Şoapte dulci , gurii de gură
La sprâncenele izvoare
Crenguţe - unduitoare ,
Strângând apele steline
Cu vorbe diamantine
În căuşul palmei goale
Bună pentru-nsetoşare ,
Secetă-ntru alinare
Alinare-ntru,-mpăcare ...!
Şi m-adapă de vei vrea
Potolindu-mi inima ,
Lăsând sfârcurile ţâţe
Nadă buzelor s-aţâţe
Trupul meu făcut undiţă
Pescuind a ta guriţă
Cu fir moale din cosiţă
Printre sâni , pe sub bundiţă
Mirosind a lămâiţă ,
Ochi căprui de catifea

Floare albă măghirea ,
Pe câmpia altcuiva ...
Mândra mea şi , draga mea ,
... într-o zi , de vinerea !

ÎNRĂMAT

Astăzi ,
Mi-am priponit gândul
De genele ochilor tăi
Adormiţi ,
Să-ţi dezvelesc irisul căprui
Ridicându-ţi pleoapele greu aşezate
Pe chipul meu ,
Înrămat şi ascuns
În spatele oglinzii inimii tale ,
Iubito ...

CURG

Motto :
Lacrimi sub pleoape
Sufletul strânge ,
Ploaia din cer
La inimă-mi curge ...

Este foarte târziu şi mă plouă-n prelung ,
Îmi doresc să nu fiu reţinut lângă casă ,
Vreau să umblu prin ploaie , pregătit să mă duc
Peste mâini pelerina mi se face vâscoasă ...

Umbreluţe ciuperci se deschid paravan
Cât să prindă-ntr-un nor două guri adunate ,
Sub perdeaua de fum a cupolei tavan
Se-mpreună-ntr-un trup, patru ochi cât se poate ...

Dac-aş fi un beţiv peste deal am să urc
Şi cu-al apelor vânt , să mă-mbăt pe-ndelete ,
Conştient că mă beau şi pe mine când curg
Am să merg şchiopătând , turmentat de regrete ...

Fiu de apă din ploi , nesătul ca un cuc
De mă picură-n cap am să mor de flămând ,
Înmuiat şi spălat peste corpul meu crud
Mă şi văd absorbit într-un bulb de pământ .

Mi-este foame de nori , mi-este foame de cer
Când diluviul musteşte-ntr-un corp de noroaie ,
Pe la geamuri bat stropi ce se sparg şi-apoi pier
Ca o spumă de fum , într-o pală de ploaie ...

Vorbe dulci de izvor agăţat de umbrele
Susurând fistichiu către inimă curg ,
Este foarte târziu şi , mi-e foarte devreme
C-am rămas lâng-un pom ,... uite-aşa , să mă scurg !

Zboară-n aer furnici şi ţânţari mă înţeapă ,
Pare-un vânt deşucheat în rafale de fluviu ,
Curg izvoare din cer ,... pe un ropot de apă
Trece-un zvon în extaz de iubire-n preludiu ...

Este foarte târziu şi mă plouă din cer ,
Îmi doresc să nu fiu prins de ape să curg ,
Pe la geamuri bat stropi ce se sparg şi-apoi pier ,
Susurând fistichiu , ... să mă umblu-n prelung .

DRAGONUL ŞERPOI

Sunteţi de când sunt şi veniţi din ancest …
Să-mi fie iertată pornirea firească !
Evadat din neant ,
Fugărit printre meandre sinuoase de hău
Mă apăr , m-ascund , vă simt pretutindeni
Reptile ecvestre aici şi acum …
Evit din instinc duhoarea solzoasă
A limbii-ascuţite cu vorbe-mpuţite
Din guri scofâlcite şi sânge-n priviri !
Se-nşiră haotic pe drumuri fuioare de fum
Săgeţi otrăvite lovesc la-ntâmplare ,
Arici îmblăniţi se adună , mă-nţeapă ,
Sunt plin şi sunt supt , de căpuşe vampiri !

Prin spate-mi trec gânduri de oi rătăcite
Cu suflu de şarpe şi-angoasă de zmeu ,
Se urlă-n membrane , se strigă-n timpane ,
Pe faţă îmi curge-un şuvoi de sudoare
Aş vrea să fiu leu dar , mi-e frică de sânge
Transpir inocenţă-n parfum de pudoare ,
Inspir lipitori de afişe , exprim provocare !
Mesaje obscene , pancarde-n păduri ,
Văd benere-ntinse şi poze cu proşti ,
Veniţi să ne-alegeţi la urne , ispite sunt multe
Iar votul vă costă , ne strângem în oşti

Comandantul sunt Eu , căpitan de panduri
Prin Tudor renasc la votare , sunt munte !

Să-mi fie iertată pornirea firească
La tot ce aud intrigant despre neam ,
La zvonul pelin al frunzei din ram
Cu creanga ostilă-n pădurea vernilă , ce-a fost înroşită
Apoi albăstrită , potocalită , batjocorită şi ,
Nenorocită cu lancea de steag , sub poala-ncreţită…!
Privesc cum din cer Vladimirul ,
Coboară şi cade-n genunchi să îşi ceară
La Masa Tăcerii , prin parcuri , iertare şi milă …
O , neam de năpârci adunate-ntr-o tagmă ,
Zidărind catedrale aiurea , legiuind ordonanţe subverse
Clonaţi regimente agnoste din ouă de struţ
În struţo-cămile cu gulere albe şi burţi pe anvon ,- interese!

Din solzii cornoşi pe mantii de piele
Paravan de arginţi în tezaur la banci ,
Vibraţi ca-ntr-un ghem adunat la putere
Şopârle , crotali , crocodili ,… anaconde-cotărci !
Partidul vă-mparte , băieţii deştepţi
Storc apa-n curenţi-contoraţi la baraj ,
Cu coada-cârlig din vârful puterii
Dragonul conduce reţeaua … şi-o ţine-n vibraj !
De vrei să-ţi exprimi adevărul adhoc
Pe frigul din piaţă , în stradă , în pripă ,
Te-alegi de-ai noroc peste gambe cu-o bâtă

Şi pus în pericol de-a fi amendat , sau ,
Poate primeşti o curea de şerpoi ,… năpârlită !

Sunteţi de când sunt şi veniţi din ancest ,
Să-mi fie iertată pornirea firească !
Prin cap îmi trec gânduri de oi rătăcite ,
Prin Tudor renasc în Coloana de magmă
O , neam de Brâncuşi resculptat dintr-un munte !
Sudoarea bătăii de joc sau de tagmă
Îmi curge pe frunte ! Ieşind să-mi exprim adevărul
În piaţă , sunt luat de jandarmi , fugărit ,
Reptile din umbră comandă , evit
Să primesc lovituri de baston , dup-un junghi de pietroi …

Întind a mea mână la gâtul puterii să prind
Şi să spânzur de creanga pădurii ,
Dragonul şerpoi …!

INDIFERENT

Indiferent sub ce motiv ,
Eu voi veni
Chiar de nu-i bine !
Din noaptea asta vreau să fim ,
În braţe strâns să ne iubim
Ca sa te am , ori să mă ai ,
… iubire !

RESEMNAT DE-AŞTEPTARE

Mă tot ninge când pleci
Şi mă plouă când vii ,
Peste umărul meu
sprijinit lângă poartă ,

Te aştept resemnat ,
Rămân trist de-ntârzii
Şi de câteva nopţi ,
uşa o ţin descuiată …

Mă încearc-un răzgând
De pe cerul albastru ,
Iar sprânceana-mi se-ncruntă
într-o urmă de vânt ,

De la polul opus
Îmbrăcat în pilastru ,
Sub o pleoapă mă-ntorc
adumbrit , aşteptând …

Un delir sufocant
Pe un umăr fictiv ,
Sprijinit într-un cot
pironit în buiestru ,

Lângă pernă ascult
Glasul tău costeliv
Şi încerc să-ţi opresc
gândul bun , c-un căpăstru …

Căutând un motiv
Potrivit de iertare ,
Mă tot ninge când pleci
sau mă plouă când vii ,

Sub o pleoapă rămân
Adumbrit de-aşteptare
Şi adorm să visez resemnat ,…
că în braţe mă ţii !

VĂLURIND

Peste gândurile mele ,
Muza trece-ncet , discretă ,
Vălurind nemărginirea
Din aripi , ca o egretă !

Încercând s-o prind în braţe
Şi , s-o rog frumos să-mi deie
Pene din aripa-i albă
Irizate-ntr-o idee ,

Eu , cu gândurilor mele
Transformând visele-n scuză
Am s-aştept la miezul nopţii ,
Spre a fi iubit de muză

Căci , pe valul neputinţei
Din piept inima-mi regretă
Şi suferă că nu poate ,
Să zboare,... ca o egretă !

FILE

Am sărit peste-o filă de lume
Ca s-ajung în solstiţiul de vară ,
Înţepat de ciulinii din culme
Mă aplec sufocat de-oboseală .

Izbucniri de concesii incumbă
Talismanul din pleu incolor ,
Vinovate-n căuşul de umbră
Amintirile-n gând , delicate mă dor …

Mi-este greu să mă-ntorc în trecut
Pentru,-o noapte de vară pierdută ,
Răsfoind cartea vieţii-aş fi vrut
S-o petrec ca s-o ştiu , petrecută ...

Ameţit între timp de iubire
Cărăui printre zile perechi ,
Urma slovei din cartea subţire
Am s-o-ndoi răsfoită-n priveghi .

Izbucniri de concesii incumbă ,
Vinovate-n căuşul de umbră …

STRUNE

Toată noaptea
Îngerul meu a cântat
Pe strunele lirei sale ,
Simfonia luminii
Razelor de lună .
Dimineaţa , în zori ,
M-a rugat frumos
Să-i dau răgazul necesar
Să-şi înlocuiască
Corzile instrumentului ,
Însă , între timp ,
S-a crăpat
…de ziuă !

SUSPENSII SUROGAT

Nu pot spera privind la tot ce se întâmplă
Căci nu găsesc deloc motive să mă bucur ,
Suspensii surogat plutesc în ap-adâncă
Însetoşând străfundul de-a limpezimii undă .

Sunt definite-aiurea valoarea şi produsul ,
Măsura etalon înlocuind substanţa ,
Nevoia unităţii nu îşi mai simte pulsul
Utilitatea muncii pierzându-şi importanţa .

Mă simt tocat de molii , încercuit de fluturi ,
Mi-am irosit virtutea în voluntariat ,
Naiv , dar filantrop , plutind pe ape tulburi
La ţărmul cu prăpăstii am naufragiat ...

Creştină ca un peşte , frumoasă ca o nimfă
O , marea mea adâncă … o , marea mea curată ,
Mizerii surogat la inimă îţi intră
Dorind să scapi de ele , înoţi cu mine-odată …!

Se dedulcesc cu frunze necoapte generaţii
Şi-un greu miros de alge la ţărm valul aduce ,
Când transferăm puterea vinovăţim pe alţii
Iar normele moralei , rămân mereu caduce …

Suspensii în industrii , suspensii în cultură ,
De surogate gem vânzările la raft ,
Trăgând mereu de sfoară prin marea impostură
Vom submersa abisul , c-un batiscaf în craft .

Cotaţiile pieţei sunt simple speculaţii ,
Bancnote surogat se tipăresc la bancă ,
Acum toţi finanţiştii sunt oameni de afaceri
Şi-administrează criza , ... substituid-o parcă !

Clonări precipitate , se înmulţesc mutanţii ,
Fetuşii-n eprubete vor mame surogat ,
- O , Doamne , acum ştiu de ce nu sunt ca alţii …
Întoarce-ne la punctul din care am plecat !

Venită din izvoare , frumoasă ca o nimfă
Tu , marea mea de îngeri , Tu , marea mea senină ,
Creştină ca aghiazma din apa cea mai sfântă
Mă curăţeşti de alge cu-o limpezime lină

Să pot privi sperând la tot ce se întâmplă ,
Căci am găsit destule motive să mă bucur ,
Rebrăzdărind străfundul cu-a-nţelepciunii tâmplă
Si-nsămânţând genomul , voi învia prin mugur!

NEBUNIA SINCERITĂŢII

Nebunia
Sincerităţii
Arde în felinarul
Dorinţei ,
Iluminând tainele
Menirii
Propriei sale
Singularităţi ...
Altfel spus ,
Nebunia
Singurătăţii
Arde în candelabrul
Cunoaşterii ,
Iluminând tainele
Propriei sale
Neputinţe...

IDOLATRIE

Îmi eşti ca un vis , ca un gând bunăoară
Păcat că trăim separaţi prin cuvinte ,
Degeaba-ţi admir portretul din minte
Pe unde plecând în eter , imaginea ta virtuală …

Cu ce ţi-am greşit de-mi propui armistiţiu ?
Gândind să te prind cu un gest simulacru
Mimez conştient că te am paraclis-idolatru ,
Vitrină cu păsări năluci , într-o zi de solstiţiu …

Sau , zbor azuriu de floarea albastră
Pe zarea golită de stele , solie ,
Imagine clară de înger , plasmografie
Gravată de iris pe ceaţa retinei,-fereastră .

Legaţi cu un nod într-un şir de cuvinte
Schimbând năzăriri şi miresme de crin ,
Te simt ca o floare brodată pe-o traistă de in ,
Tablou de nirvană în gând , icoană în minte !

Îmi eşti ca un vis , ca un dor bunăoară ,
Pe unde plecând în eter , imaginea ta virtuală .

OAMENI CIREZI

Când răbufnirile ne dor şi împăcarea e mai grea ,
Când suferinţele renasc din matca relelor corvezi ,
Ning flori de noapte aşternând o neagră mantie de nea
Pe cimitirele de cruci , revărsătoare în livezi …

O duşmanie şi-un oftat s-au cuibărit pe colţ de minte
Izvor de ură aducând cu grele vorbe de ocară ,
S-au strâns averi şi se împart în testamente de cuvinte
La oiştea carului desfrâu hodorogit de-a lor povară .

Mai nou , se întâlnesc păduri în cimitire de livezi
Sălbăticite rătăcind pe negre mantii de omăt ,
Turme de cerbi pe dealuri trec, trec oamenii făcuţi cirezi
Braţe de cruce îmbrăcând rugul de mură peste tot .

Efectul prostului năravde-aceleaşi vechi sau noi concepte
Îndepărtând hotarul firii , Măria Sa , mândra pădure ,
Din încleştarea rădăcini cu piatra zidurilor zvelte
Şi-a rupt chiar propriile-i ramuri , în testamente sinecure …

O neagră mantie de nea delimitează-n hăt , câmpia
Trăgându-ne prin rugul murii înţesălat să ne rănească,
Plouă din cer cu boabe negre , întunecând departe glia ,
Cirezi de oameni pasc pe deal rugul cosit şi strâns în plastă
.

La oiştea carului desfrâu hodorogit de-a lor povară ,
Se strâng averi şi-apoi se-mpart , cu vorbe grele de ocară !

DEPRINDERI

Mâhnirile fiecăruia
Dintre noi
Pentru greşelile celorlalţi ,
Trebuiesc căutate ,
Găsite şi îndreptate
În primul rând ,
Chiar în propriile
Noastre ,
Deprinderi .

IONICĂ

Motto:
- Ce mai poate să ne mire
Când în ou se naşte-o fiinţă
Iar , conştiinţa din sămânţă
Va însufleţi ,... în fine ,

Doi ochi negri jucăuşi
Pe-un năsuc ca o mărgică ,
Lâng-obrajii cu pistrui
Fac o gură , mititică :
- Ce să spun , cât e de mică
Ţuguiat piţigăiată ,
Rotunjeşte-un fluierat ,
Ca un scrijelit pe sticlă !
Câţiva câini în urmă-l latră
Fug cocoşii din coşatră ,
Încordat ţinând de cârmă
Zvăpăiatul de Ionică
Apăsând cu sârg pedala
Ridicându-se pe-o roată ,
Punând frâna din viteză
Într-un rotocol de praf ,
Se opri la mine-n poartă :
- Nea Mitică , nea Mitică ?
Îi răspund cum se cuvine :

- Spune-mi ce vrei , măi , Ionică ?
- Lucrezi astăzi ? Te rog , spune ,
Că-ţi cunosc pişicherul ...
Tu , ziua la prima oră
Îţi deschizi atelierul !

x

Pentru tine-i furuştiuc ,
Bicicleta are pană ,
Dimineaţa n-ai de lucru
Şi poţi face un ciubuc!
Nu ştiu cum s-a întâmplat ...
Am trecut în grabă strada ,
A pocnit , m-a tras de spate ,
Cert este , că , s-a-nţepat .
Apoi , m-a lovit o piatră
Supărat sunt , cum mă vezi
Deschide atelierul ,
Poate,-i ghimpele în roată !
Nu te mint , nu te prostesc ,
Crede-mă , nu ai să pierzi ,
Te rog s-o vulcanizezi
Iar eu , am să-ţi mulţumesc !
Plata ? Ştii că nu te-ncurc ...
Chiar dacă am şase ani
Şi crezi tu , că nu am bani ...
Mă gândesc să mă descurc :
A pus buna , cloşcă nouă

Fii deştept , aşteapt-un pic ,
E secret , nu spui nimic
Şi-ţi aduc câteva ,... ouă !

Epilog

Măi Ionică , stai cuminte ,
Vârsta chiar nu te dezminte
Dacă furi , ai mare vină
Şi , ... sunt ouă de gainã ...!
Lasă-mă să-ţi rezolv treaba
Că nu-i frate nicio grabă ,
Cum mă ştii om de ispravă
Roata ţi-o repar , ... degeaba !

P.S.

Ce mai poate să ne mire ,
Când în ou se naşte-o fiinţă
Iar conştiinţa din sămânţă
Va însufleţi ,... în fine
S-avem grijă ce vom face
Neatenţi cu spiţa nouă ,
Vom rămâne fără cloşcă
Şi-n cuibare ,... fără ouă !

ASCULT

Ascult un zvon venit din ploi
Pe-un fir de iarbă-ntr-un răzgând ,
Neînverzit mă-ntorc 'napoi
Ca un copil din când în când .

Văd tot mai rar pe cer o stea
De colbul ce-mi lumină ochii ,
Prin suferinţi trecute ca
La uşa mea sa bată , corbii .

Un cântec necântat ascult
Respiră timpul a zăbavă ,
Adie-n sunete de vânt
Câteva fire de otavă ...

Amurgul umbrei şi-al ei loc
Îl cauţi tu , eu nu-l mai am ,
Ascult tăcerea unui foc
Târziu în noapte , lâng-un geam

Pe-un fir de iarbă-ntr-un răzgând
Neînverzit venit din ploi ,
Tu nu mai eşti , eu nu mai sunt
Ca număraţi , să fim iar ... doi !

PĂCATE NEISPĂŞITE

Plânge sufletul strâns
Cu uşa de plumb a neruşinării !
- Cui să mă plâng ? Doar ţie ,
Uşoară revărsare de linişte
Adiind pe boarea-nserării
Din firele sprâncenelor arcuite
În curcubeie de umbră .

Undeva , sărăcia ipocrită
Si-a chibzuit mişina
Într-o grămăjoară , cu neajunsuri …
Câţiva fanfaroni fandosiţi
Bătătoresc drumul perversiunii ,
Schimbând sensul sangwinic
Prin meandrele întoarse venetral .

Sâsâitul drăcesc al şarpelui
Adună cu viclenie
Politruci transpartinici …
- Cui să mă plâng ? Nu-i nimeni !
Poate , doar ţie duh blând , îngenunchiat
De umbra păcatelor mele , neispăşite …
Vai … , mie !

SUSPIN DIN ALĂUTĂ

Te-am căutat în partea de răsărit femeie
Acolo unde vântul suspină-n alăută ,
Nelămurindu-mi vina gândesc ca ea să-mi deie
Puterea să te simt , urechea ta , s-audă …

De vorbă-mi pică frunza din creanga de mălin
Femeie suflă vântul să-ţi dezvelească sânii ,
Sonetul meu de greier a curs prin rădăcini
Armonizat în timbru pe mal la grindul lunii .

Silabele în gură sunt picături mărunte
Orânduite parcă să rezoneze-n rime ,
La crucifixul vremii din marea de cuvinte
Mi-am regăsit cuvântul , timbrat în tonuri fine .

Voi răspândi miresme de flori şi vreau să tac
Neascultându-mi glasul femeie când din fire ,
Pe un parfum de umbră cu iz de liliac
În cântec de lăută , mă vei iubii-n neştire ...

Acolo unde vântul suspină-n alăută ,
Aş vrea să-ţi cânt sonete , urechea ta , s-audă !

NINSE PAPARUDE

S-au revărsat suliţi de foc
Ţigla pe casă-i cum cuptorul ,
S-au ofilit dovlecii-n rod
Riduri adânci îmi crap-ogorul .

Arde mocnit sufletu-n oase
Pământul a-nnegrit de tină ,
La umbră oile stau trase
Verdele-i veşted prin grădină .

În vaduri apa nu mai curge
Sub dealuri au secat izvoare ,
Râul s-a-ntors la cotul morii
Şi-l trecem iute în picioare .

Aud cântări pe la răscruci
Cu frământări de trupuri nude ,
Se strâng şi joacă-n cerc năluci
De dorul ploii , ... paparude .

Mi-e stoarsă lacrima de sete
Abia aştept a nopţii boare ,
S-o simt venind pe îndelete
C-un nor şi-o brumă , de ninsoare !

RIPOSTA

Contemplând
Frumuseţea ochilor
Căprui ,
Am căzut pradă ispitei
De a fura un sărut
Buzelor nepregătite
Încă ,
Pentru riposta
Ce va să fie ...!

DRUM INVERS

Nimic nu este cum speram ,
Mi-am estompat degeaba tracul !
S-a întâmplat ce nu-mi doream
Şi-acum , trag înapoi ca racul ...

Aceleaşi griji pe unde-apuc
Ce se fac lanţ de cale-ntoarsă ,
Când toţi se strâng , simt cum mă duc
Pe drumul invers , către casă .

Căutător în ape tulburi
De perle-n scoicile ce nu-s ,
Mă înfior când răsăritul
Îşi face drum înspre apus

Urmându-se una pe alta
Zile şi nopţi sfidând eterul ,
Mi-am ascuţit degeaba dalta
Ca să separ în două cerul

Spre a găsi centrul stabil
Ca să-mi exprim extinderea ,
Să inversez mersul debil
Când toate sunt , a-ndoaselea !

Iar perla-n scoica de sidef
Cu aripi largi pe carapace ,
Va înota de are chef ,
Ori , va intra-n nămol şi pace ...

Considerându-l cap de drum
Atins de noi la întâmplare ,
Sfârşit de griji , venit oricum
În două părţi ,... să ne separe !

Mi-am estompat degeaba tracul
Şi-acum trag înapoi , ca racul .

ERES

Posteşte-n mine-un veac de ploi
Sunt nor , căci nu-mi găsesc eresul ,
Curg intristat şi,- arareori
Îmi înţeleg pornirea , mersul ...

Uscat de-a urii-mpotrivire
Prelins şi-ncolăcit pe-un dor ,
Dintr-un amurg mi-am aprins steaua
Să ard ca o cometă-n zbor

Torţă de jar peste prăpăstii
Clipind în irizări de soare ,
Mi-am amintit că sunt doar om ,
Tăciune sunt , cu flăcări goale !

Rebrăzdărit s-a rupt eterul
Crispat de-a neputinţei fire
Şi-am ars postind un veac de ploi ,
Eres al tainei , nemurire !

SÂNGERÂND ÎN ALBASTRU

S-au copt strugurii
Podgoriei ochilor
Din plaiul gândului ;
Aştept să vină
Culegătorii de iluzii
Să stoarcă ciorchinele
Iris ,
Prins în teascul
Din care să curgă
Lacrimile mele
De must , sângerând
... în albastru .

EVIDENŢE

Mă înfior de-atâtea averi închipuite
Şi mă întreb:- Ei , bine , sunt eu plecat de-acasă ?
Am acceptat că-s mofturi de oameni fără minte
Ce-şi fac bilanţul propriu întors de-a lor angoasă .

Cugetători în slujbe foşti şefi şi-au dat demisii
Creind provizioane-n bugete austere ,
Ipocrizia culmei , sub preşul fostei misii
Strănută praful tobei ,… revigorând sechele !

Nesăbuiţi şi lacomi , cu-o poftă inghinală
Violatorii legii , şterpelitori din cont ,
Considerând pasivul averea personală
Au ţepuit activul la termen şi la pont .

Scandaluri fără număr , s-au redeschis dosare
Cu probe-argumentate-n Parchetul general,
- Ce-i N.U.P-ul în instanţă ?..., doar muşamalizare
Şi-un caz de furt devine , un simplu fapt banal…

Mă-ntreb : - E noaptea minţii , suntem plecaţi de-acasă ?
Sunt ciuruitul fraier cu haina toată , zdrenţe ?
- Când voi putea eu , oare , să-mi ordonez arhiva
Şi să-mi refac bilanţul , cu alte evidenţe ?

Mă înfior de-atatea averi închipuite …
Accept că sunt doar mofturi , de oameni fără minte .

ASFINŢITĂ-N LUMINARE

Când mă voi simţi în stare
Am să-ncerc să îmi ridic ,
De sub capul tău iubito
Braţul drept , aşa un pic ...!

Spre-a te săruta în iarba
Despletită de răcoare ,
Frunzărind poiana zilei
Asfinţită-n luminare .

Să n-ai nicio îndoială
Că nu vreau , sau , că nu pot ,
Doar să-l scot din amorţeală
Şi apoi , să-l pun la loc !

Nici că va afla pământul ,
Înţepat de-o rămurică
Eu , imi voi primi alintul
De pe gura ta cea mică

Strângând sânii pe-ndelete
Cu miros de tămâioară-n
Şoapte dulci pe la ureche :
- Mai încet , să nu mă doară ...

Până când în trup plăcerea
Dezmierdărilor din plin ,
Va deveni rugăminte :
- Nu pleca , mai stai puţin

Să ne-mpăturim cu iarba
Despletită de răcoare ,
Frunzărind poiana serii
Asfinţită-n , luminare !

MIR DE LICURICI

Luminişul poenii
De pe culmea dealului ,
A aprins mirul
Licuricilor speriaţi
De bătăile inimii tale ,
Pe ritmul stelelor
Jucăuşe
Prinse în hora
Destinului ,
Învârtit în asfinţit
Pe-o felie ,
De lună .

DUH DE SAFIR

Topeşte-mă Doamne şi ia-mă cu Tine
Ori , ţine-mă strâns pe cărare-n urcuş ,
S-asced mărginimea unde-şi face culcuş
Gasit-a un loc să cineze cuş-cuş ,
Moartea cu mine ...!

Sfinţeşte-mi urcarea pe-altarul virgiliu
Cu arcul de fulger ce pana-mi preumblă ,
Deasupra de norii în voaluri de umbră
Tu , fă-mă extaz exprimat în neundă ,
Vibraţie , lanţ-cromozon ...curbiliniu !

Spirala să urce-ntr-un zbor de cometă
Eterul să-l strâng ca să-l ţin înlăuntru ,
Netrup îngropat de pământ să mă umplu
În duh de safir nepătrunsul să-l umblu
Cu viaţa-mpăcat , pe destinul potecă ...

Găseşte-mi un loc unde nu e răsfăţ ,
Topeşte-mă Doamne-n cristal de iubire,
Ori , trage-mă-n lanţ-cromozon când Ţi-e bine ,
Adună-mă-n duh de safir lângă Tine
“ Ca viaţa pre moarte călcând “,... să învăţ!

CRAI DE LUMINĂ

Dincolo de neguri mugurul de viaţă
Ascultând de lună c-au secat izvoare ,
Împăturind cerul s-a oprit la umbra
Din capătul zilei celei trecătoare !

Flămânzit de drum şi-mbiat de stele
Cu mană cerească din pâine sfinţită ,
Îngerii din ceruri l-au poftit la masa
Stropită cu-aghiazmă bine limpezită :

Să cunoască taina vieţii efemere ,
Drumul greu al crucii din lumina-fir ,
Pentru-a-i face ziua noapte-n priveghere
I-au mai dat cu sine şi-o cupă de mir …

Căutându-şi locul său din galaxie
Poate chiar odihna binemeritată ,
A privit cum luna sus pe cer se suie
Urmărindu-l parcă , să-l mai vad-odată …

Îngheţând în haos fărâma de soare
A clipit să fie , îngerii să-l vază ,
Mugurul de viaţă , duhul de lumină
La porţile lumii a bătut cu-o rază .

I-a deschis ecoul venit în răstimpul
Clipirii plecate din zorii săi tulburi ,
Desluşindu-şi chipul pe cerul oglindă
Şi-a regăsit ochii întristaţi şi singuri …

Înţelegând rostul flăcării celeste
Insignifianta părticică foc ,
A aprins în stele eul de iubire
Devenind trăire pe întregul tot …

Dincolo de neguri mugurul de viaţă
Amăgit de lună , neavând răbdare ,
Despăturind cerul , Craiul de lumină
La-nceput de ziuă , în sfârşit… răsare !

MOMENTUL

Revelaţia minimului contact
Într-un punct singular
Strivit cu ciocanul
Pulsaţiei ,
A ordonat apatia
Gândurilor
Atârnate de cuiul
Ce mi-a străpuns inima ,
Pironind-o cu vârful ascuţit
În floarea albastră
Din câmpia
Sufletului ;
Uneori , momentul
Poate sa doară mai tare
Decât tot restul zilelor ,
Rămase să-mi aline
… suferinţa .

DUNE-N PUSTIU

Nu voi spune ce simt sau cât mi-este de greu
Când tornade-n pustiu îmi adulmecă zarea ,
De-s miraj ori sunt vânt mi-am croit un debleu
Fiindc-a prins rădăcini între noi , depărtarea .

Bate-un clopot de dor să mă scutur nisip
Dintr-un bol vânturat în lumini de argint ,
Printre dune-mi fac loc , hotărât mă ridic
Trei altare de foc în deşert , să aprind .

Vine-un vânt din pustiu de pe ambele părţi
Arde-n soare târziu malaxorul de lavă ,
Recreez din miraj palmieri în bucăţi
Să-i aşez după dune , într-un crâng de zăbavă .

Tulburat de nesomn , neprezumt şi cu bref
Trece-un fluviu de gând prin oceanul torid ,
Vreau să sară scântei peste munţi de sidef
În pustiul aprins ,… cu un băţ de chibrit !

Simt cum suflă din greu dinozauri de piatră
Trec cămilele-n în şir printre dune aride ,
Gerul secetei nopţi strânge viaţa nomadă ,
Regnu-i sterp şi ostil , pe nisip , cât cuprinde ...

Când tornade-n pustiu îmi adulmeca zarea ,
Între noi a-ncolţit şi a prins rădăcini , depărtarea …

OCHI DE GÂND

La poarta sufletului meu
Am desfăcut în zori zăvorul ,
Ca peste zi să te întorci
Şi-n pragul ei să pui piciorul .

Nu vreau să vii , că-i zi de post
Sau , poate , îţi doreşti un praznic !
- Vino în altă zi , când poţi ,
La poarta inimii , sunt paznic …

Fiindcă , mai e un ochi de gând
Ce stă-ntre noi şi ne desparte ,
Din gene-l ţin cum doar eu ştiu
Întredeschis , pe jumătate ;

Să pot privi când vii , când treci ,
Făptura-ţi prin deschizătură ,
Icoană minţii mele-n veci
Frumoasă , graţioasă , pură

La poarta sufletului meu
Sunt paznic , căci de multă vreme ,
Un ochi viclean ne-a pus gând rău
Şi-ncerc să-l priponesc , de gene .

CARATE DE RUBIN

Dacă doreşti
Şi vrei să guşti din
Poemul meu ,
Imaginează-ţi că ţii în mână
O amforă de preţ
În care mi-am pus la păstrat
Vinul cel bun ;
Lasă timpul să fie
Cel care-i va da
Peste veacuri ,
Caratele de rubin ...!

LA ŢEBEA

Un cântec de fluier se-aude pe deal ,
Trezeşte-Apusenii surprinşi de a lui duioşare ,
Invită Ardealul să vină la hram ,
La hramul Crăieşului Iancu şi-a sfintei Marii , născătoare …

Un cântec tomnatec pe valea cu moţi
Învăluie codrii şi cripta de piatră ,
Ne cheamă Gorunul lui Horia , prezenţi să fim toţi
Întreaga suflare română … minţită , trădată , furată !

Cu surle si tobe , pe ritm de fanfară
Pretinse elite formează un şir ,
Coroane de brad să depună , s-apară alături
De crucea Avramului Iancu ,… luat gir !

Gorunu-L îmbracă în haine de aur
Trec sfinţii din cer către Baia de Criş ,
Coboară pădurea coroana de laur
Să-i facă la loc de odihnă , umbrar de frunzişi …

Veniţi cât e toamnă la naşterea Sfintei ,
Ardealul ne cheamă pe toţi , să ajungem la hram ,
La hramul crăieşului nostru din spiţa latină a gintei ,
La Ţebea s-ajungem odată … , odată pe an !

VORBEŞTE-NCET

Vorbeşte-cet , nu mă stresa ,
Nu-s surd , vreau linişte , dă-mi pace !
Poate,-i mai bine de-ai tăcea
Silind cuvântul care-mi place
Prizonier ţinut , aşa ...
Pe-un ghem de fir mărunt în gând
Ce deşirat cu inima
Ne va vorbi , din când în când ...

Ascult tăceri ce spun mai mult
Decât aleanuri exprimate ,
Amar de faguri ce în stup
S-au căpăcit la jumătate ,
Dureri ascunse-asemenea
Ieşirii fătului la viaţă ,
Când mamele în chin gemut
Vor naşte greu , spre dimineaţă ...

Bat amintirile , în ropot
La tâmple pe un ritm de cord ,
Simţind întregul trup că-i clopot
Să te aud , nu mai suport
Bing-bangu-n piept pulsând tenace
Pân' la urechi când te apleci ,
Deasupra gurii,-mi ce desface
Firul de gând , să înţelegi ,

Că-s surd , vreau linişte ...dă-mi pace !

ROATA - OLAR

Doar întorcându-ţi privirea
Poţi să observi
Cum spiţele timpului
Trag marginile zării
În sfera creaţiei
Roţii-olar ,
Rotunjind universul ;
Boţul de lut cardinal
Sub podul palmei făcută căuş ,
Se prelinge-nvârtit
Modelând astre !
Secunda impuls
Bătută rimic de talpa
Olarului ,
Învârte necuprinsul
Spiralând costelaţii
În ghirlande de mărgăritare ...
Stelele nopţii sunt vase
Sau , ulcioare de lut
Agăţate pe cer ,
Cu ... Lumină .

COMPLICE

Nu îmi asum ce n-am făcut …
Cert este , că , îţi simt durerea !
Poate,-s complice c-am tăcut
Iar tu , nu mi-ai cerut părerea …
Şi-am remuşcări când ochii-nchid ,
Voci în urechi de merg pe stradă ,
Glasu-mi se stinge când te strig
Iar somnul nopţii mi-e corvoadă ;
Te-aş invita în casa mea
La cina preasfinţitei taine
Să-mpărtăşim de-asemenea ,
Un gând frumos , ferit de spaime ,
Încât să ningă peste noi
Cu flori de câmp , pe nude trupuri ,
Vise din cer când amândoi
Îmbrăţişaţi ,… ai să te bucuri
Uitând ferice de conjur
Pe braţele simţindu-ţi vrerea
De a te strânge ca un şnur
Complice , ştiindu-mi părerea
Cu remuşcari dac-am tăcut …
Şi-mpărtăşind , ce n-am făcut !

REGELE NUC

Către tine-mi ridic ochii
Să îi mângâi cu-a ta umbră ,
Rege verde al grădinii ,
Turn de lut din nucă poamă ,
Brav străjer al casei mele
Ciobănaş doinind la ţundră
Sprijinindu-te pe vremuri
Peste crengi ţi-ai pus coroană !

Ai strâns timpu-n rădăcină
Şi pământul ca un tot ,
Sfredelind cu fusul piatra
Să pătrunzi la minerale ,
Mi-aduci hrană din adâncuri
Sări potasice şi iod ,
Prospeţind aeru-n juru-ţi
Prin reţele capilare .

Lemn lucrat de-un meşter faur
Îmi eşti pat , sau , poate criptă ,
Corp de masă peste care
Mâna-mi trece desuetă ,
Eşti dulapul meu de scule
Într-un colţ ferit de tindă
Cu trei suluri de hârtie
… răvăşite-ntr-o , cuşetă .

Îţi citesc în coajă vârsta
De pe trunchiul plin cu riduri ,
Mănânc miez de nucă dulce
Dintr-o frunză verde-amară ,
Crengi pe neamuri împletite
Să mă apere de vânturi ,
Flutură la Sfântul Gheorghe
Cerceluşi , de primăvară !

După înc-o noapte albă
Obosit , aş vrea s-adorm
Lângă muza-mi despletită ,
Bucuroasă de răcoare ,
Pe o creangă , sub o frunză ,
Într-un cuib uitat din pom ,
Dedesubt să pască liber
Un ciopor ,… de căprioare .

Se aud triluri pe câmpuri
Adunate lâng-o stană
În ecou , să se-odihnească
De al ciocarliei zbor ,
Mă zoreşti dacă am vreme
Umbra să ţi-o fac fântână ,
Secerătorii să beie
Apă rece … , de izvor .

Iar de-mi vei întoarce versul
Poate , inspirată muza
Ar dori să fiu o nucă ,
În hlamidă de boem ,
Doritoare să-mi arate
Că din miezul ei , sămânţa ,
Va îngemăna un rege ,
Un alt nuc , sau ,…un poem !

RÂU

Curg către mine
Izvoare …
- Sunt râu !
…şirag de lacrimi
Din inima muntelui
Apăsată , probabil ,
De povara singurătăţii
Propriei sale ,
… măreţii .

SCENARIU

Motto :
Numai bunul Dumnezeu
Poate îndrepta nesăbuinţa
Tulburării liniştii
Celor petrecuţi , la ceruri !

Mergem pe invers în sensul firesc,
O lume pestriţă se-mpinge din coate ,
Mase de oameni prelung şiruite
Urcă-ncet dealul , fără să ştie ,
Oi rătăcite îşi caută drumul ...
Trec pelerini să se-nchine ,
La Patriarhie !

Ploaia şi frigul credinţa alungă ,
Garduri de fier mărginesc în suişi ,
Ochi lunecoşi iscodesc după gratii
Parohul taxează un şfanţ de izvod ,
Umbre-mbulzite cumpără graţii ,
Trec credincioşi să se-nchine
La moaşte , ... cum pot !

Curgerea inversă trupu-ngenunche ,
Blândul păstor deghizat în sutană
Cântă prohodul la vii peste moarte ,

Gardul de fier alungeşte elipsa ,
Ochi lunecoşi iscodesc într-o carte ,
Merg pelerini către deal să se-nchine ,
Prelatul anunţă că vine …
Apocalipsa !

P.S.

Mi-a bătut la geam şi mie
Un amic , să ies din casă ;.
M-am grăbit să-i deschid uşa :
- Ce să vezi , … avea o coasă !?

RECE

E noiembrie , ce vreme …
Câţiva stropi în spic tăios
Mi-amintesc c-a trecut anul :
- Bine , dar , cu ce folos ?

S-a rărit în frunză nucul ,
Vântul a strâns-o-n căpiţe ,
Crizantemele-n grădină
Au parfum , de Dumitriţe !

Mă impiedic printre vrejuri
De fasole nelegată ,
Agăţaţi pe-arac dovlecii,-s
Fără rod ,…ca altădată !

Metereza cetăţuii
Din crenel pe panta lină ,
Mărunţeşte raza lunii,-n
Chihlimbare de lumină .

Răcoroasa dimineaţă
Simţind că se-ngroaşe gluma ,
Mi-a adus la uşă frunza :
- Pe ea , cât un deget bruma !

Albe zvonurile iernii
De la deal în pâclă groasă ,
Nourează-n Valea Cernii
Caer rece , de mătasă

E noiembrie , ce vreme …
Toamna plouă-a prevestire !
- Încă , nu a trecut anul ,
Mai am timp , să-mi vin în fire !

FULGERUL ...

Fulgerul şarpe albastru
Mi-a strapuns inima să ajungă la oglinda
Sufletului , căutându-Ţi icoana
Să Te aibă !

Demonul fricii bântuie aura
Duhului meu , vânturi în van
Scutur-altarul de oase şi carne ,
În noapte !

Spartă-n bucăţi
Icoana rănită şi ascunsă de gând
Sub aripa viselor mele ,
Tainic pulsează !
Fulgerul şarpe albastru
Foarfecă norii , despică cuvântul ,
Tun-a pustiu la secera lunii şi ,
Arde pământul !

- Mare , minune ! Vise din cer
Zboară rotund către inima mea ,
Pe curcubeul gândului Tău , de lumină ,
Doamne !

PULBERI ŞI PRAF

Frământare de rocă , dialog-controversă
Pe o pâclă de fum cu un scrâşnet de roată ,
Înhămat tropotind la o ricşă ecvestră
Sunt lovit cu un bici dintr-o piele de cal transpirată !
Flamânzesc fără rost înscenând o scăpare
Între două locaţii de răgaz chibzuit ,
Am ajuns să primesc ce merit , de mâncare …
Cam , un pumn de mălai dintr-un ciur găurit .
Ne văităm că nu-i loc , sau , că nu-s de ajuns
Cruci pe laturi de drum printre pomi răsfiraţi ,
Conştienţi ne luăm de la mâini propriul puls
Şi trăgem la un jug de-atelaj , înhămaţi !
Scormonim în izvoare măcinate de apă
Să le facem cărare peste vadul uscat ,
Unde şuieră vântul cu o buză crăpată
Colb de piatră să beie un drumeţ însetat ...
Avem pulberi de praf în rinichi şi-n plămâni ,
Bate-austrul pe nări , mă strănută frecvent ,
Mestecăm în fântâni să dospim un aluat
Care-ntins peste vad , creşte-n blat de ciment .
Între două locaţii de răgaz chibzuit ,
Am ajuns să primesc , doar un pumn de mălai ;
- Cât merit !

SCUIPĂTURA

Motto :
Dac-ai strâns venin în gură
Scapi de el cu,-o scuipătură !

Nu mai pot să ascult ,
Nu mai pot să privesc ,
Târâtura greţoasă
Unsă-n scaun ,… regesc!
X
Fugi cumetre din drum
Arătare de drac ,
Înspăimântă de ciori
Agăţată-n arac ,
Praf , cenuşă şi scrum
Să te duci în pustiu
Şi , să uit că ai fost
Ori să nu te mai ştiu …
Dacă vrei să te-ntorci
Înapoi ,… nicidecum
Chiar de-ar fi să mă rogi
Nu-ţi dau pace !
Ptiu , ptiu , ptiu ,…
Pieri de-aici ,… drace !

GUSTURI

Nerezolvându-mi problemele curente
Din înfruntarea cu necazurile vieţii ,
Mi-am rugat adeseori moartea
Ispitind-o să vină …
Să mă ia !
- Nu se poate , nu eşti pregătit încă ,
Nu te-ai maturizat , nu te-ai copt …!?
- Ipocrito , cum poţi să-mi spui mie ,
Aşa ceva ? Mor prin spitale
Şi maternităţi , îngeri de copii !
- Hi , hi ,hi , …
- De ce râzi , ticăloaso ?
- Sunt fragezi , sunt cruzi …
…hi , hi , hi …
- Blestemată să fii !

STELUŢA DE HUMĂ

Vom fi fericiţi împreună
O lungă bucată de vreme ,
Plutind sub cupola de zare
Pe-o mare-agitată , cu spumă .

Vom fi fericiţi împreună
Răbdare s-avem şi vom trece ,
De poarta închisă la cercul
Inel al eclipsei de lună .

Vom fi împreună , femeie
Atunci când pe noi repetat ,
Veni-vor din îngeri nepoţii
Coroane de lacrimi , să pună .

X

Nu te mint când îţi spun ,
- Să mă crezi , nu-i de glumă !
Pentru noi va creea , Dumnezeu ,
Un altar al steluţei de humă .

FOAIE VERDE

Foaie verde dor de codru
Drum întins lumină verde ,
Două ramuri puse-n cruce
Pentru viaţa ce se pierde ...

Dau cu bobi-n frunze albe
Că ce vezi nimic nu e ,
E doar vreme irosită
Şi ce faci , se năruie ...

Frunză fragedă de codru
Drum întors cu sufletu' ,
Aş putea să-ţi cânt o doină
Dar , mai bine cântă tu ,

Să mă furişez de noaptea
Ce-a trecut , nu se mai vede
Când , la mijlocul pădurii,-a
Răsărit , lumina verde ...

Foaie verde , frunză verde !

DIALOG TRANSCEDENTAL

- Bună domnule , ce mai faci ?
- Mulţumesc , bine , Maestre .
- Auzi tu , când ai timp şi mergi în Oltenia ,
Nu treci pe acasă la mine , la Bârca ,
Să-mi aduci ceva ?
- Cu mare plăcere , Maestre !
- Apropo , ştiu că zilele astea te-ai întâlnit cu Sorescu .
El , ce ţi-a spus ?
- Este supărat , că , m-am îndepărtat de ai mei
Şi mi-a sugerat să le cer grabnic ,
… iertare .
- Tu , ce spui , ţi-ai cerut ?
- Da , Maestre .
- Unde , când ?
- Alaltăieri , … “ La lilieci “ .

VISÂND LA PENELOPA

Un secol e de când noi doi nu ne-am văzut ,
Pe-afară încă plouă şi iarna întârzie ,
Pecetluindu-mi gura iubito c-un sărut
A dat în acru toamna , din dulce-amăruie .
Plouă mărunt , e ceaţă şi trage prin spărtură ,
Trec nori de var pe cerul vălătucit în gene ,
Îmbrăţişaţi în ploaie formăm o picătură
Ca ochiul alb al Scyllei , pe stâncile elene .
Un secol e de când noi doi nu ne-am văzut ,
Peregrinând hai-hui , ştrengari prin Europa ,
Am inventat dealtfel , războiul de ţesut
Să se mărite grabnic , frumoasa Penelopa .
M-am aruncat în valuri şi am ucis Caribde ,
Calipso mi-a uns trupul să fiu nemuritor ,
Întreaga Odisee am fost curtat de nimfe ,
La sânul Penelopei aş vrea totuşi ,…să mor !
Plouă mărunt , e ceaţă şi trage prin spărtură ,
Îmbrăţişaţi în ploaie , formăm o picătură .

EXTENSII

Aştept să se mărească ziua
Împing de munţi spre cerul cast
Şi văd cum dintr-odată spaţiul
Din mic , a explodat , în vast !

Am prins de marginile zării
Carlige-raze din priviri ,
Spre-a ţine-n loc hotarul ţării
În mreaja primelor trăiri

Decorporându-mă în spectrul
Extins-constrâns , prin exaltare ,
Surescitat tot dialectul
A revărsat peste hotare

O limbă sigură pe sine
Cu rădăcina ei maternă ,
În unde cuantice , sublime ,
Vibraţie-n eter , ... eternă .

REGRESII

Ţara ,
Din care au fost
Izgoniţi
Scriitorii ,
A rămas pustiită ,
Fără speranţă
Şi fără rod ...
Pentru , că ,
Odată cu ei
A plecat în exil
Şi ,... Iubirea !

PU-PU ,…

De trei zile răcit cucul , răguşit şi fără glas ,
Pentru că l-a tras curentul , a blocat uşa la ceas .
Şade-ascuns după o roată , cu căţeii strânşi în arc
Năduşit de trovna febrei , tace mâlc ca mielu-n ţarc .

Am promis să-i duc o cucă , asistent , să-l oblojească ,
El din spatele uşiţei nici de gând să cucăiască ,
Sau , să-mi spună ce îl ţine , ce îl trage , cât îl doare
Ca , apoi , să-l ungă cuca pe guşiţă , pe spinare …

Ast-am şi făcut ! Din piaţă i-am adus o păsărică
Eu să-mi ţin promisiunea , cucul meu să aib-o cucă ,
Amândoi să se-ngrijească afectuos unul de altul ,
Limbile-n cadran s-arate ora , când , le strânge arcul .

Cum a venit domnişoara , i-a crescut puţin avansul
Pe sistemul oscilant şi-a amplificat balansul ,
De asemeni , tot penajul strălucind a lanolină
A facut ca angrenajul să-i miroase,-a vaselină …!

Simţind cum îmi trece vremea şi nimic nu se întâmplă
Am lovit cu pumnu-n masă să priceapă doamna cucă
Că e timpul să îmi bată ora fixă , matracucu ,
Care,-abia scăpat de febră , doritor să-nceapă lucrul ,

A scos capul pe uşiţă , strâns la gât cu o fontiţă
Ameţit de duduiţă şi amorezat pelticul ,
Mi-a cântat de trei ori ...
- Pu-pu !

IAR TU

Aşa cum eşti , de n-aş fi eu
Să-ţi şterg surâsul de pe plete ,
În toiul nopţii ţi-ar fi greu
Nemângâiată pe-ndelete ,

Simţind nedesluşit în gri
Cum degetele-mi somnolente ,
Pe sâni încet se vor opri
Împovărate de regrete ,

Iar , tu , cu faţa la perete
Leneş întins,-amirosind …
Parfum de flori ,
Inexistente .

CHILIA MEA DE CALCAR

Nu-mi căutaţi prin cimitire moaşte ,
Lăsaţi pământu-n pace s-odihnească ,
Prin firea lui se va trezi de Paşte
Oscioarele-mi pe veci , să putrezească !
Mă prăbuşesc în mine , simt un hău
Rotit de un vertij necontrolat ,
La capătul tunelului sunt eu
Reflexie de melc , calcifiat ,
Cu centrul într-un punct cât să încapă
Un curcubeu văzut de trei nemire ,
Fântână sunt cu ghizduri largi de piatră
Pământu-ntreg deasupra , să respire …
Am rană-n tălpi şi-mi sângereaz-un deget
De greaua apăsare ce sunt supt ,
Fraternizez cu spaţiul şi nu preget
A fi victorios , fără să lupt …
E vina ochiului care-mi observă lipsa
Pe o distanţă nevăzută încă ,
Când în oglinda razelor el prins-a
Chilia mea de calcar pe o stâncă !
Veghez să nu adoarmă simţul fricii
Slujesc la Dumnezeu cât voi putea ,
Nu eu , să m-odihnesc la umbra crucii ,
Ci cruce,-am s-o aşez la umbra mea !
Mă prăbuşesc în mine , simt un hău ,
La capătul tunelului sunt eu .

IMN

Moto :
De “ Ziua cea mare “
E vremea închisă ,
Cum este şi inima mea
…în'norată şi plânsă .

x

Trezeşte-te Ioane , făcut-au corniţe
Tovarăşii noştrii cu aburi de fiţe ,
Pe strada-mpânzită de goange şi , gogoriţe !
Se-aude un imn exaltat de fanfară ,
Răsună sinistru sirena la gară ,
Prigoana-nceput în carne să doară
E otova totul , la mine ,… în Ţară !
Din ochiul de drac o lacrimă pică
Şi unde ea pică , ucide-o furnică ,
Decembrie-ntâiul mi-e martor …
- Ionică !

SĂ NU CONTAŢI

Să nu contaţi pe mine , am o idee fixă ,
Nu vreau să mai aplaud de câţiva ani nimic ,
Nu mai scandez în piaţă , e bine şi în lipsă …
Cu-a mea absenţă , poate , al vostru chef să stric !

Deasemeni poezia ce pederost se spune ,
Un patefon cu vorbe de ebonită roasă ,
Mă scoate din sărite aceeaşi melodie ,
Bolboroseli promisque , un hârşăit de coasă …

Nu vreau , nu pot , n-am cum , s-accept iar sacrificii
Am intuit din vreme ce vreţi , chiar strategia ,
Să nu contaţi pe mine , eu nu prestez servicii …
Şi-am să v-opresc să duceţi la capăt mârşăvia !

Zile de post de-aş ţine cu cruci în calendare
Mă lasă rece crezul , colacul şi molivda ,
La seceriş când treier , e-al meu ce,-i în hambare
Gândind scurtimea vieţii , sau , cât de grea-i obida !

M-am saturat să am la cină boabe fierte
Văzându-mi îngeraşii slăbiţi şi supţi în guşă ,
Cu-atâtea biruri , taxe ! - Vai , Domnul să mă ierte ,
Nu veţi primi nimic , chiar de-aş mânca cenuşă !

În piatră de-oi săpa să scot răbdări prăjite
Cu doi căluţi de lemn la minele de zgură ,
Al patriei ogor , mănos, de mult vândut e …
Eu am să trag de hamuri… c-un nod de câlţi în gură .

Hoţia voastră cruntă-i şi mult mă-ngrijorează
Năravu-obedient sfârşit printr-o trădare ,
Un singur gând îmi vine , să am conştiinţa trează
Şi să vă scutur furul , dosit prin buzunare .

Să nu contaţi pe mine , am o idee fixă ,
Nu mai scandez în piaţă , se poate şi,… în lipsă !

NU CÂRTESC

Sper c-ai să vii , e vreme udă ,
Mă strânge rău şi-ţi dau dreptate
Strănut de frig , sau , mă strănută
Urarea ta : - Cu sănătate !

E clar , de trovnă n-o să-mi treacă
Când , zgribulit pe o bordură
Un pol de frig şi-un strop de apă-mi
Vor îngheţa , saliva-n gură .

Dacă-s frustrat , eu , zic că-i bine …
Sunt sănătos că nu tuşesc ,
Bălăcărit de zloată,-n fine
Tremur mărunt şi , nu cârtesc ;

Convins de un nărav a sta
Să te aştept un ceas zăbavă ,
Din cer un câlţi de mucava
Pe noi , va picura gâlceavă .

Sunt sănătos că nu tuşesc ,
Strănut de frig şi nu cârtesc !

ROD DE TRANDAFIR

Un trandafir pe jos aşterne preş
De frunze , cu petale-n iarba fină ,
Când la armindeni pe o lună plină
Va da în rod şi va rodi măceş !
Din somn se va trezi visând plenar
C-a-ndeplinit năuc planul de rodii ,
Ce înmiite-n rugi cu ţepi de fobii
Vor fi înregistrate pe cântar .
Mă doare când la degete mă-nţep
Pe recoltatul fructelor de toamnă ,
Roşesc trandafiriu ca o sudalmă
Furat sunt de cântar şi ,… nu concep !
Pe un răboj cu sânge este scris :
-“ O nouă ţeapă statul ne mai trage ! “-
Amirosind măceş măgarul rage
Cu usturimi în fund , fiindc-a fost prins !
Mă simt ţăran şi,-ncă miros a pâine ,
De mână vrea cu limba să m-atingă ,
Pe degete de sânge să mă lingă
Cu gând curat , ca un copil , un câine …
Verdictul pronunţat într-o urgenţă
E-un sms trimis ,… cu vehemenţă !

COLIND DE SĂRBĂTORI

La un an odată de la trei tarlale
Se aude plugul scârţâind , cu rod ,
Din zăpada crudă , pe argintul moale
Anul vechi se surpă aruncat sub glod .
Pe-un azur feeric calfele zăpezii
Înhămând căluţii dinspre zoriori ,
Lin coboară munţii , cresc în ciute , iezii ,
Sfărâmat de clopot cerul ninge-n flori .
Bradul plin cu nalbă , alb , mă luminează
Poleit de daruri , globuri , spiruline ,
Steaua străluceşte din beteaua-i rază
Pruncul strânge-n braţe îngeri-figurine ;

La un an odată trece vifleemul ,
Buhăiesc buhaii traşi de coadă aspru
Născătoarea lumii dintr-un lung periplu
A-ntrupat în pântec , anul nou din astru .
Vin colindătorii şi pocnesc din bice
Fierbe busuiocul pe sarmale-n casă ,
Cântă-n cor irozii , vechi psaltiri pontice
Agrăiesc nemurii ,… o colind-aleasă .
Lerul se încinge , jarul de pe vatră
Varsă abur proaspăt , cald , de colăcei ,
Magii în răstimpuri drumul stelei cată
La pruncuţ s-aducă ,… mir şi bănuţei ;

La un an odată clopotul răsună
De belşug şi bate tare-n subţiori ,
Pace să ureze , spor de viaţă bună ,
Pruncului din leagăn …alţi doi frăţiori !
Lăudată fie , vatra strămoşească ,
Grâul de colivă îngrăşat cu nea ,
Freamătă de datini holda românească
Lerui-ler , lerunda ,... dalbe-asemenea .
Înălţat cu slavă îngerul se-nchină
Florilor de gheaţă mândre la fereşti ,
Zoriori de ziuă , ramul de cătină
Pe ştergar aşează , bucate domneşti ;

La un an odată , duboşari pe uliţi
Rup în ciocănele pieile de capră ,
Tac toţi zurgălăii , viforii zăpezii
Dezlegând colindul , îi poftesc să treacă :
- Drig-clin , dring-clin , dring-clin ,
Ziurel de ziuă , harnici gospodari ,
Larg deschideţi poarta , cu drag să venim
Vârtoşaţi în cuşme , dimii şi iţari ;
Lerui-ler lerunda , florile sunt dalbe,
An mănos cu stele , bob înrourat ,
Domnul să vă umple tâmplele de nalbe,
Chipul să vă fie blând şi luminat !

La un an odată , colindându-şi glia
Cu făclii aprinse cete de plugari ,
Înhămând căluţii , trag din greu ostia
Plugului pe brazda împărţită-n ari ;
Glasuri subţirele de copii se-ngână
Colăcei să-ţi ceară fii tăi măicuţă ,
Din poala izvoadă , cu inima bună
Le reverşi colinde … Ţară, - ţărăncuţă !
La un an odată,-i scris în calendare ,
Se pogoară munţii şi devin umani ,
Fraţilor cu toţii , să strigăm azi tare :
Lerui-ler , lerunda ," An nou , la mulţi ani"!

COLINDÂND APOCALIPSE

Neştiutori creem în somn apocalipse ,
Procesiuni funebre , colinde-n rătăcire ,
Răstălmăcind spovedii nu avem timp de vise
Şi-un bumerang ne-aduce în zori , la spovedire ;
Coşarul minţii tulburi pe gânduri a pus pleavă
De boabe sfărâmate la pietrele destin ,
Miroase burta lumii , puţind cu-a ei otravă
Resuscitând ficatul din cel mai crunt festin .
Iscoditori în zodii , limbuţi ca şerpii,-n Babel
Sinucigaşi în cuget de gât stăm strânşi cu funii ,
Omagiind orgasmul nu desluşim , probabil ,
Carnagiul profeţiei ,… gândită doar , de unii !?
O fi ,… sfârşitul lumii-n calendele mayaşe ,
Sau , geometrii inverse pe plajele greceşti ,
Oricum întoarcem fila se naşte iar din faşe
Prin sine însăşi viaţa,-n trăiri dumnezeieşti !
La strana neîntrupării prea cuvioşi cucernici
Citesc armaghedoane din psalmi , sau , din psaltire ,
Vă glăsuiesc Eu , vouă : - Nu ascultaţi de clerici ,
Ne vom găsi firescul ieşind din rătăcire !
Miroase burta lumii puţind cu-a ei otravă ,
Coşarul minţii tulburi , pe gânduri a pus pleavă …!

SCĂLDĂTOAREA

De la cumpăna fântânii
Am tras brazdă-n dosul stânii ,
Ca pe ea să curgă-n jos
Apa , fără de folos
Ori , scăpată din găleată
Pe rostura de la toartă ,
Din guriţa oilor
Sau , păstrunga boilor ,
Să nu bălţăcească-n gropi
Lângă rădăcini de plopi…!

Astă noapte lucea-n una
Despletită , mândră , luna
Ca să-mi ceară , - crezi tu ce ?
Plopul 'nalt de ginere !
Noaptea lin să clipocească
Până'n zori să se iubească
Vai , Domnul să mă ferească
De pofta ei diavolească …
Şi , am tras brazdă subţire
Vad de râu , râuţ , ruire …

Să se ducă unda lină
Colo-n vale , în grădină
Aproape de daica , Mină ,

Sub o salcie pletoasă
Cu ciucurei de mătasă
În codiţe de mireasă ...
Şi-am muncit neică , din greu
Ca să sap un eleşteu
De cleştar , cu apă caldă
Pentru amândoi , de scaldă ...

Cât o fi vara de lungă
Apa lui să nu ne-ajungă ,
Plopul , să ne facă umbră
Soarele să nu ne ardă ,
Dumnezeu ...
- Să nu ne vadă !

AMINE

Îmi doresc ,
Chiar te rog să rămâi lângă mine ,
Amine !
Rătăcire malignă pe fundalul tempest ,
Areal detaşat în figuri puerile ,
Răzvrătire de umbră ,
Plasmuire de gând recurent
Cu oglinzi retrovers aşezate-n
Mnemorii amnez , virtual sau ivire ,
De arhive portal la un capăt de drum
Repornit , de-un uituc convertit
La uimire !
De mi-e timpul trecut
Tu , rămâi lângă mine , rătăcire malignă
Pe fundalul tempest , dar , înfiptă adânc
În cerebrul conjunct
Înflorind lapidar , izbăvire …
Îmi doresc ,
Chiar te rog să rămâi lângă mine ,
Amine!

ALIFII

Dacă aş fi demiurg ,
Aş pătrunde adânc în genomul
Mădularelor tale ,
Să te vindec
Pe veci !
Întrucât , sunt doar om ,
Zilnic te doftoricesc cu alifii
Preparate din duh
De cuvânt , sau de dor :
- Te sărut ,
- Te iubesc ,
- Te ador , ...!

TOACA

Aud încet bătând o toacă sus la schit
Ce despleteşte zorii din deal pe-un nor subţire ,
Cu ochi de buhă noaptea-i pre zbor cum a venit
Şi-i larg deschisă ţundra de oi la mănăstire .

Mă leg la cap să prind în braţe goale timpul
Împleticit la mers prin ropotul de toacă ,
N-aud decât tic-tac , tac-tica-tac , cu schimbul ,
Pe poarta larg deschisă , doi miei din mână-mi scapă .

Păstor de timp îmi caut mioarele pierdute
Nemulse şi-mpietrite la ugere şi-n sfârc ,
Cum lupu-şi trage urma după miros de ciute
Aşa-mi croiesc eu calea , neînţărcat sau , ţârc .

Of , Doamne , tu mi-ai dat să am urechi de vultur
Din iscusitul ropot să nu pricep nimic,
Monah du-mă pe dealuri , să ţin în mâini un ciucur
Mioarele să-Ţi intre în staul , făr' să strig .

Setos să gust din ploaie o lacrimă de apă ,
Îmi sfarmă împietrite secundele ,…o toacă !

CREMATORIUL UMAN
(din scenariul unui mare , regizor…)

Se aprind şi se sting , felinare de humă
La un capăt de drum într-un ritm îndeajuns
Pentru spaţiul îngust , involut dar , constrâns
Să străluce un veac ,… peste zgura cutumă .

Arde-ncet , nenăscut , un genom din cenuşă
Praf şi pulberi de vânt adunat într-o doară ,
Şnur de om blestemat în feştila fecioară
Să se-agite-n zadar , ca un zombi căpuşă .

Ortodocşi , ortofani , ortosfinţi , ortocraţi ,
Preacurviţi de incest cu Cel care , nu este ,
Vom scăpa pe coşar făr' să prindem de veste
Ca un zbor cu scântei , sau , pe vânt spulberaţi !

Un spectacol absurd , regizat insistent
De aceeaşi persoană pentru propria-i moarte ,
I-am păstrat respectuos reculegeri deşarte
La osuarul mormânt , unde-i scris … că-i absent .

Maraton întrerupt spre finalul de tură
Când , pe margine fanii întristaţi de spectacol
Cer cohorte de popi , să-i descânte-n oracol
Spre-a ajunge la cer pe un drum scurtătură .

Filfizoni mandrosiţi îşi exprimă păreri
Cum că e, sau , c-a fost , ori o fi vre-un păcat
Să te ardă de mort , când te simţi vinovat
Pentru simplul motiv , c-ai scăpat de scorneli

Din friptura de om de la insul defunct
Se va face-un ospăţ pentru guri scofâlcite ,
C-un taraf de jurişti , prăznuiri cuvenite
Celor vii îndreptaţi să manânce şi , …punct .

Ard pe jarul nestins sfârâind pân' la os
Cleptocraţi aristoci în cavouri de piatră ,
Crematoriu uman pentru,-o lume stricată
Către iad fumurind , cu coşarul în jos .

Se aprind şi se sting felinare de humă
Să străluce un veac ,… peste zgura cutumă .

TĂINUI

Sunt sufocat , nu pot să mă destăinui ,
Îmi vin soluţii seci , stereotipe ,
Înghit frustrari , închid din ochi , deci , tăinui
Şi nu îndrug poveşti nepotrivite .

Nici nu-mi permit să vă trezesc din vise
Căci desteptarea va isca nelinişti ,
Vă voi lăsa ferestrele deschise
Să respiraţi ciulinii arşi , din mirişti .

Sunt cantonat de stres în stări de veghe
Pe garnizoana relelor scorneli ,
Mă văd purtând chipiu , am dungi pe zeghe
Şi-mi ispăşesc păcatele,-n tăceri .

Sunt pus în lanţ să stau de cei ca nimeni
Gândind deliberat spre evadare ,
Cu gardieni satrapi sau ipochimeni
Nu-mi voi dori nicicând , descarcerare .

Tovarăşi sunt cu mine , după gratii ,
Împovăraţi şi ei de-aceleaşi spasme ,
Aceiaşi tarabostes , piliatii
Cu uşurinţă-mpărtăşind fantasme …

Sunt sufocat , nu pot să mă destăinui ,
Înghit frustrări , închid din ochi , deci , tăinui .

PE UNDE ÎMI UMBLI ...!

Pe unde îmi umbli
Plutind vălurindă în treceri
Mireasmă de crin , otrăvită ?
Of , minte nebună ce prinzi licurici
În păduri de mesteceni !
Zănatică parte de cer vlăguită ,
Arnici irosit pe câmpul cu maci ,
Covor sângerând în urzeli
De război ,… păpădie pe vânt
Fulguită !

Pe unde îmi umbli ,
Ecou mirosind azimut pârguit
Tu , minte necoaptă , în arşiţi de briză ?
Miraj pe nisip în Asii rebele ,
Risipă de vânt sub un soare perfid
Cu mări adunate de criză ,
În dune pustii , ori , pe dealuri
Cu apa din piatră
Ţâşnind ,
A iriză …

De ce mă obligi
Să citesc printre rânduri ,
De ce mă răneşti cu alice

De gânduri ,
Hai , spune-mi te rog de-ai să vii ,
Ori , spune-mi când poţi să te-ntorci
Dacă vrei , sau pe unde îmi eşti
Mai ales
Şi , pe unde ...
Îmi umbli ?

CORBUL CETĂŢII

Deasupra crengilor de pin ce dau 'nălţimii-ntâetate
Împărăţeşte majestuos văzduhul desluşind hrisoave ,
Bătrânul corb vorbind arar , pre limba lui în tonuri grave
La pelerini rătăcitori s-arate drumul spre cetate .

Am şi uitat de când în post a fost lăsat de santinelă
Crescut-au în crevase fagi , cu el asemeni , împreună ,
S-a întâmplat peste stejari plutind să zboare-n clar de lună
Negrul de vânt ca un paroh , spre-a ţine slujbe la capelă .

Învederat de Creator sa fie stâlp pe veşnicie
La edificiul solitar amestecând furii şi vremuri ,
Chemând oştiri din preaînalt cu glas de trâmbiţi sau alămuri
A reclădit din temelii , arcadele la cetăţuie .

Mă urmăreşte-atent când trec din vârful pinilor ce dau
Pe sub frunzişul de lăstari lumină pasului inert ,
De-atâtea ori mi-am amintit destinul trist de sarm , ori get
Ca un blestem căzut pe noi , din neamul cioroiesc :
Crau , crau…!

Se surpă-n van ziduri de piatră , fost-au cândva cetăţi rebele ,
Se crapă stâncile şi cad din metereze în ruină ,
Se prăbuşesc împărăţii , sunt vinovat de-aceeaşi vină
C-ai strâns pe aripile-ţi largi , tot întunericul în pene !

S-au prăpădit pe povârniş armate-ntregi de huniazi ,
Strămoşii păstrători de datini le-au încropit un cor de îngeri ,
Cu ochiul de gropar ascet ai semănat ace de fulgeri
Până la vârf împădurind , muntele-ntreg cu pini şi brazi .

Am şi uitat de când în post ai fost lăsat de santinelă
Bătrâne corb crovnind arar , pre limbă uşurându-ţi oful ,
Ai înnegrit filele-n colţ cu pana recitind hrisovul
Învrednicite păsărar ,… la ruga sfântă din capelă .

Deasupra crengilor de pin ce dau 'nălţimii-ntâietate
Negrul de vânt vorobitor ,… ne-arată calea spre cetate .

FLOARE MÂNDRĂ DE HÂRTIE

Floare mândră din hârtie
De deochi şi dor mă scapă ,
Îmi zâmbeşti şi-mi este frică
Să nu te stropesc ,… cu apă !

Din hârtie creponată , răsucită , strâns , legată
Şi întinsă pe cordiţe de tulpini cu frunzuliţe
Încreţite-n multe pliuri , adunate în cupiuri ,
Gemănate-ntr-o idee , colorate-n curcubee ,
Aranjate pe buchete ce cu iz de orhidee ,
Au făcut să ne zâmbească pe glasvanta din fereastră
Uscată bine , hârtia când se trage draperia :
- Gladiole , sânziene , crini , lalele , crizanteme ,
Lăcrămioare , dumitriţe , vâsc , narcise , garofiţe ,
Păpădii , aloe , nuferi , rămurele de ienuperi ,
Cerceluşi , bujori , brânduşe , trandafiri roz cu ţepuşe
Ghiocei , zambile , lotuşi , naturale par …şi , totuşi ,
Cei ce azi îmi poartă pizmă că doresc floarea de izmă
Celuloza-ntropomorfă încă , poate să surprindă
Frumuseţi irelevante , virtualul din oglindă ,
Ce cu mintea omenească , printr-un meşteşug dibace
Va creea revelatoriu ,… bucurii , lumină , pace !

Floare mândră din hârtie
Creponată , colorată ,
Te privesc şi-mi este frică
Să nu te usuci ,… de apă !

CÂND MĂ NUMĂR

Când mă număr cu eul din mine
Sunt atent şi privesc cum încet
Mi-am pierdut obârşia ,
Înlăuntru lucrat de un ins consecvent
Printre noi au crescut mărăcini
Înţepând omenia …

Când mă văd un însemn
Fără rost şi-n dezmăţ
Furibund cu-o idee ,
N-am avut profesori de la care să-nvăţ …
Mai păstrez de la dânşii şi-acum ,
Trei condeie …

Socotesc , că nu-s rest la câştig
Aşteptând jovial să primesc
Pe-nvârteli sinecura ,
Uneori mă răscol înţepat de scorneli
Cu plămâni bosumflaţi ce îmi umplu de-afront ,
Esofagul şi gura !

Când mă număr cu eul din mine ,
Mă gândesc cât de bine ar fi
Să-mi rămână un rest ,
La câştigu-mpărţit ce mi s-ar cuveni ,
Sunt mereu evaluat de colegi …
Şi respins , ca un lest !

TREZIT DIN VIS

Trezit din vis am speriat un înger
Ce împrejuru-mi roată se făcea ,
Din frunze de alun şi crengi de sânger
Făcuse un culcuş în mintea mea .

Desculţ prin flori treceam ca un bondar
Să mă dedulc petalelor cu miere ,
Vroiam să zbor dar , fâlfâia arar
Întregul cer din mândrele lui stele .

O , câtă frumuseţe fără vină
Ucigător de dureros plângea ,
La pieptul meu o inimă străină
Prinsese mintea unda ce trecea .

Ecoul plângător mi-a ars fitilul
Incendiind cearceaful cu pudoare ,
Înflăcărat în aripe ventrilul
În jurul meu a început să zboare

Ca un lăstun peste sudori de vise
Împrăştiind seminţe de peltea ,
Vroiam să gust vremelnic ce pierise
Aroma buzei dulci , din mintea mea .

Trezit din vis am speriat un înger ...
Făcuse un culcuş , din crengi de sânger .

PRESUPUNERI

A mai trecut o zi şi-or să mai treacă încă
Atât cât ne permitem să nu rămânem trişti ,
Prin Marea mea-ndoială tăceri din fire-adâncă
Răzbat hotarul minţii , împresurând nelinişti .
Aşa de greu e singur , fuior de dor mi-e gândul
Pe care-a ta pornire l-a desfirat în taină ,
N-am preschimbat nimic , pot demonstra prin felul
De-a tâlcui preziceri , înfofolit în haină .
Şi nici nu-mi pot permite să fac doar presupuneri
Asupra unor lucruri , sau , fapte vinovate ,
N-am acceptat s-ascult poveşti , scorneli , propuneri ,
Îngăduind doar cele ce-au fost verificate .
Ah , cât mi-aş mai dori din nou acele vremuri
Să mă îmbăt de verde la geamul buzei tale !
Prin ochii tăi iubito simţeam , vedeam cum tremuri ,
Amirosind parfumuri de scrum din beţişoare .
A mai trecut o zi şi-or să mai treacă sigur …
Ah , cât mi-aş mai dori din nou acele vremuri ,
Atât cât ne permitem să nu rămânem singuri
Pe scrumul ars în verde ,…de ne-mplinite ţeluri .
N-am acceptat s-ascult poveşti , scorneli , propuneri ,
Şi nici nu-mi pot permite să fac doar , presupuneri .

MIROASE A PÂINE

Miroase a pâine trupul tău gingaş femeie ,
Palmele-ţi albe mestec-aluatu-n covată ,
Calzi obrajorii,-nroşiţi de la foc hermenee
Fac arămie pituţa , de cocă-aşezată pe vatră .
Abur de viaţă e ziua ta-n voal de mătase ,
Cresc cozonacii în oale puse pe jarul încins ,
Casa se umple îndată cu har şi-amiroase
Pisica te trage de şoarţă şi cere cu botul întins .
La geam vrăbiuţe vin stol şi aşteaptă cuminţi
Să fie servite cu pâine mai veche , rămasă ,
Mereu ne reverşi bucuria prin aburi ferbinţi
Când frântă franzela se rupe pe-n'două , la masă .
Miroase a budincă , plăcinţi şi poale-n brâu
Când împărţeşti colacii-n bradoşi sau căpeţele ,
E panaceu cuminic , gătit bobul de grâu
Pre alba lui fainã , dacă-i adaugi miere .
Izvoare de viaţă sunt mâinile tale femeie
Ce trag răsucind în postavă aluatul ,
Irumpe-un vulcan de sidef hermenee
Din coca întinsă să faci ,… cozonacului blatul .
Abur de viaţă e ziua ta-n voal de mătase ,
Casa se umple îndată cu har ,… şi-amiroase !

CARNE DE CAL

E zarvă în piaţă , frigiderele-s goale ,
Mă mustră un gând nerostit de chemare :
- Veniţi , staţi la rând , este carne destulă
Tăiată de-azi- noapte să aveţi fiecare !

Pe nori amurgesc herghelii de vântoase
Himere în sânge cu gust aromat pe grătar ,
Porniri carnivore-n priviri belicoase
Atunci când exaltă din noi , genomul de cal .

Tropotim peste vânt potcoviţi cu-o idee
Aburim transpiraţi împărţind broncosite ,
Ne întoarcem avar să mâncam orhidee
Cu pumnale în mâini şi cu guri scofâlcite .

Văd trecând , sângerând , dâre-n vânt prin eter …
Unicorni inocenţi se avântă-n galop ,
- Sunt caii luminii ! O , caii mei liberi din cer
Sfârtecaţi de cuţit aţi ajuns la talcioc !

- Poftiţi , staţi la rând , este carne destulă ,
Fragedă , rece , tăiată de-azi-noapte ,
E rasă pur sânge şi am sânge în gură
Vă ofer un calup-muşchiuleţ , căci ,… se poate !

Se aude cum plânge în grajd încet tata
Cu mâna pe hamul lăsat în cuier ,
Venit-au samsarii la poartă şi ,... gata !
Trei poli a primit , pe-armasarul Gigel ...

- Vă poftesc , staţi la rând pachiderme ecvestre ,
V-am adus cu arcanul , iată , vin măcelarii
La tăiere vă duc dezlegaţi de căpestre
Să vă facem calupi , pentru mari cancelarii .

E linişte-n piaţă , tarabele-s goale ,
Ronţăim între dinţi un grăunte de mură ,
Suntem cai şi-asteptăm priponiţi de zăbale ...
Nu e nimeni la rând şi e carne destulă !

STEAUA DE GHEAŢĂ

Am aşteptat o rază să-mi încălzească trupul
La început de ziuă , chiar dis-de-dimineaţă ,
Dar , a trecut prin ziduri zburlindu-mi aşternutul
Şi,-ntreaga mea fiinţă s-a transformat în gheaţă !

Sunt ca un stei de crivăţ ce radiez răceală
Un de colţ de corn ce-mpunge o mică stea pe cer ,
O coadă de cometă de la femeia cheală
Întinsă , bine strânsă , cu laţul de hingher !

În roiuri trec ţânţarii şi mă înţeapă umbre
Sticlesc rotiri opace la muchie de geam ,
Pe transparenţe şubrezi venite de niciunde
Văzut-am în zori ape ce nu întrezăream .

Un dor sfâşietor , nedefinit de rece
Reconverteşte apa nedigerată-n mine ,
O licărire neagră , o umbră mă petrece
Spre-a renunţa la trupu-mi , cu tot ce-i aparţine ;

Ca să devin cometă , o simplă stea de gheaţă
Ivită din obârşii , să radiez lumină ,
Vaporizându-şi apa prelunga coama creaţă
Din îndărătul firii,-i … cu haosul vecină !

A mai rămas un sâmbur , un mugure de viaţă ,
O licărire mică , eruptă din simţire ,
Pe icebergul astru cu soarele în faţă
Tâşnesc aerosolii ,… hidrogenaţi din mine .

În roiuri trec ţânţarii şi mă înţeapă umbre
Cu transparenţe şubrezi , ... venite de niciunde !

SCRIE

Motto :
Scrie - scrie , numai scrie
Mi-a spus Domnu,-n vis :
- Tu , scrie şi ce-ai scris …
Aşa să fie !

Întrezăresc Sioane , imagini în eter
Prin purpura de nouri a pânzelor astrale ,
Cu slava-i îngerească străjerul Gabriel
Deschis-a larg fereastra nemărginirii , Tale !

Rătăcitoare stoluri de îngeri vin din crumpeni
Ce fugăriţi de duhuri îşi caută lăcaş ,
Gasit-au loc Sioane , cu frică , de altminteri
La liturghia-Ţi sfântă , dorind a fi părtaşi .

Întrezăresc sub poala cea verde-a ta Sioane
Cum cresc păduri de cedri , mesteceni , vâsc, măslini ,
Spre munte trece-oştirea pedestră ori , călare
Într-un razboi cu vifori de vânt şi-ntunecimi…

Sunt oameni ca şi mine , nevredncite fiinţe
Răpuse de-a lor vicii , sminteli , năravuri , pofte,
Trec legiuni de îngeri salbaticite-n ginte ,
Complice-n răstignirea , Luminii pe Golgote …

Praf şi cenuşi din nouri la ceruri se ridică
Vremelnicia lumii s-a prăvălit pe zare ,
Deşertăciunea pustei , întunecă , nisipă
Şi zdrăngăne pe câmpuri , întreaga răsuflare !

Pământ din lutul cărnii pre oasele-i poroase
Rădăcinează-n lumea mereu nelevigată ,
Cernoziomul minţii depus în straturi groase
Înţelepţeşte-n ţărna Sionului , de piatră !

Din înălţimi cortina se trage peste munte ,
Se-ntunecă-mprejurul pădurii seculare ,
Pe înfruntări grozave tot cerul se aprinde
Când Gabriel deschide … fereastra slavei , Tale !

Rătăcitoare stoluri de îngeri vin din crumpeni
Găsit-au loc Sioane ,... cu frică , de altminteri !

ÎNĂDUŞIT LA TRUP

Sunt hotărât să lupt cât este vlagă-n mine
Ca un măgar legat de propriile-i nazuri ,
Întins de un străfulger pe frăul ce mă ţine
Dau un rondou să mătur , pretinsele-mi necazuri ;

Nu-i înţelept ce fac prin gesturile mele
Nechez , răcnesc , mă doare , tuşesc apoi şi rag ,
Electrizez în aer mirosuri sangwine
Înăduşite-n trupul de care crâncen , trag ;

Mă enervez la culme , genunchii mi se-ntind ,
Pământul sub copite , zoresc să-l bat , să-l rup ,
De praf şi năduşeală îndată mă aprind
Pe nări adulmec frezii , sunt nespălat şi put ;

Se face-un nor de praf şi , nimeni nu mă vede ,
Neruşinat la lume eu tropotesc dar , culmea !
C-un dop de vată-n nas şi-un deget în ureche
Sătulă încet trece , pe lângă mine lumea …

Prin gesturile mele nu-i înţelept ce fac …
Nechez , răcnesc , mă doare , tuşesc apoi şi , rag !

DESCÂNTEC

Daica , Maria , cu busuiocul
Învârte-n paharul cu apă ,
Murmură , bulbură , apa se tulbură ,
Paharul îngheaţă
Şi , crapă …!

Păsărică dalbă cu pana de nalbă ,
Zbori din depărtări , peste mări şi ţări
Vino să cântăm şi să vindecăm
Dorul dintre ochi , făcut de deochi ;
Cine-a deocheat şi-i la noi în sat
Zgripţoaică femeie , inima să-i steie ,
Sângele să-i ardă , laptele să-i fiarbă ,
Pruncu-n copăiţă să nu-i sugă ţâţă ;
De e fată mare să n-aibă crezare ,
S-o pască urgia , să-şi piardă fetia ,
Floarea din bundiţă , părul din cosiţă
Iar , de-o fi voinic , să ramână pric ,
Olog de picioare să nu se însoare
Şi , de-o fi de vânt ,… vântul să stea !
Dac-o fi de soare , luna-l va afla –
Ptiu - ptiu -ptiu , argint viu …!
- Fugi izdat , necurat
Şi voi gălci , motofâlci ,
Fugi deochi , dintre ochi …!

Domnul veghează , ne luminează
Şi se-ntristează ,…
Ochiul Lui , blând , mângâie trupul bolnav
Spre-ndreptare ;
Prinsă cu-arginţi , daica Maria ,
Cade-n genunchi şi îşi cere … iertare !

ARD ÎN CATRAN

Priveşti cum ard întunecat
Mă sting încet , sunt încă viu ,
Aş vrea în braţe să te ţiu , e întuneric
Nu mă crezi , stafie , umbră sunt …
În van , un duh în ţoale de catran ,
Sunt absorbit de un vârtej
Cu flăcări negre zbor spre iad ,
N-asculţi ce-ţi spun , de tine trag
Şi , nu mă vezi …!
Creşte-ntunericu-ntre noi ,
E-o criză clară de lumină ,
Îngraş pamântul descompus
O beznă tandră ne animă ,
N-o pot numi,-i denenumită
Eu totuşi ard mocnit , supus ,
Ard mădularele-n calcit ,
… în cariere de , pirită !
Sunt un izvor întunecat
Râuri de mori spre nopţi zoresc ,
Sunt duh rotund cu sacii-n car
Energizat de-o undă manthră ,
Nici gând , nici apă şi nici har
Nu am ,… de-aş fi , poate , eram
Subtilizat în filigram
Nedumirit ,… miros a cuantă !

Prin sfinţi trimit mană din cer
La îngerul meu miocard ,
Pulsând încet , aritmic , rar ,
Transpir sunt negru , încă ard …
Ard în catran , întunecat !

ENIGMA

Gânduri şubrede , plecate ,
Stol zburând hai-hui , aiurea ,
Când le mistuie pădurea-n
Dimineţi înmiresmate

Energii de dor risipă
Galaxia mea de lapte ,
Ce pe zări îndepărtate
Straniu , stele înfiripă …

Ascunzând de noi enigma
Nemuririi cu o coasă ,
Înflorirea-i firoscoasă
Grăbitoare-şi pune stigma

Pe crenguţe-ngemănate
Cu altoi de trandafir ,
Ce pe ghimpii în delir
Cresc petale,-mbuchetate !

Gânduri şubrede , plecate ,
Recunoaşte , oare , ştie
Îngerul de păpădie
Când se scutură,-n cetate ?

Grăbitor aruncă stigma
Vinovatei flori ,… Enigma !

MOR MUZE

Mor muze-n ape lăcrimând
Mor lin după iubiri secrete ,
Valuri de timp aduc la mal
Doar , pene albe de egrete .

Pe lacăte s-au pus peceţi
De plâng virginele buestre ,
La uşa lor nu bat poeţi ...
Şi nici nu trec , pe la ferestre .

Strune de harfă cântă lin
Cu glas îmbietor de nimfă ,
Deasupra zarea din senin
Se-nbracă-n rochie de nuntă

Cu fir de aur şi bumbac
Întregul cer să lumineze ,
Muzele aripi îşi desfac
Pe braţul meu să înopteze ...

Grămezi de fulgi flutura alb
Când pasu-mi peste ele trece ,
Sub talpa mea puful lor dalb
Îmi ţine cald ,... îmi ţine rece !

Mor muze-n cupe de cleştar
Ca paparudele-n'necate ,
Al buzei lor sărut amar
A fost băut , pe săturate ;

De când pe lacăte-s peceţi
Valuri de timp aduc la mal ,
Bezele triştilor poeţi
Tot mai puţini ... şi , tot mai rar !

ELEGIE

Hora mândră-a primăverii prin crenguţe de cireşi
La Floriile de Paşte ,…cântă lacul , vântul bate ,
Dincolo de umbra iernii înverzitele cămeşi
Au fost scoase la iveală şi , pe câmpuri aşezate ;

Armonii îmbracă-n'naltul ce vin parcă de oriunde
Tresăltare de nuanţe-n curcubee viorine ,
Un azur lucind feeric străveziu întrepătrunde
Hora mândră-a nopţii albe , înstelatelor sferine ;

Am simţit întâia dată cum genunchi-mi,-ncep să doară
Prinşi de chingile răcelii la învârtitura horii
Şi cum mi-a udat flanela norul cald de primăvară
Adus fiind , de zefirelul ce-mi zburleşte subţiorii !

De asemeni , firul ierbii , aplecat uşor de rouă
Sub a frunzuliţei formă , vie , caldă , temătoare ,
Prin genomuri spiralate învârteşte lumea nouă
Reînviind edenul biblic pe aceleaşi vechi hotare .

O , vai ! Câtă frumuseţe prinsă-n horele de iele
Şi cât mi-e de greu păcatul pe însângerata sevă ,
Nu voi lua în râs bondarii de la fagurii de miere
Îmi voi asuma o sârbă tropotind , pe loc , cu vervă !

Încântat de trei seminţe răsărite , al meu soare
Unge rănile ascunse radăcinilor din brazde ,
Cu căldura lui gingaşă fluturii de pe ponoare
Se înalţă în efluviul curcubeelor , pilastre .

Armonii îmbracă-n'naltul ce vin parcă de oriunde
Un azur lucind feeric , străveziu ,... întrepătrunde !

PRIVESC LA EI

Am învăţat să nu vorbesc
La colţul meselor rotunde ,
Mă simt împuns de uitături
Piezişe , reci , frustrante , crude ,
Cu zvârcoliri smucite-n fâs
Tremurător , nervos , glisat ,
Pe muşamaua de spătar
Ascult şi , tac !
Am fost strunit să nu cârtesc
Mă simt lovit de pe oriunde ,
Nu pot para la timp , evit
Să m-afişez expectativ
Cu-a mea voinţă ce-mi deschide ,
Alte portaluri de transfer
Prin mediul putred , viciat ,
Indiferent ce spun ceilalţi ...
Ascult şi , tac !
Îmi vine-n gând un prieten drag
Care-nfruntat de şefi , că tace ,
Le-a dat răspunsul elevat :
- Eu carte ştiu ,... da' , nu mă bag !
- Păi , ce faci tu atunci , măi , frate ,
Scrâşneşti din dinţi , le dai dreptate ?
- Nu scumpul meu coleg , sunt calm ,
Privesc la ei că-s proşti …
Şi , tac!

UCIS SUB FRUNZE

M-am aşteptat să văd c-apare de la sine
Sau prin a ei putere să încolţească-n colb ,
Nu cred a fii,-nflorirea , prin simpla ei venire …
Eu cred că Dumnezeul , rădăcinează-n tot !

Copii şi flori aşteaptă cuminţi şi cuminţele
La idele lui marte , să sară din ferestre ,
E încă frig afară , trecut-a echinocţiul
Şi-un dor de frenezie la viaţă-mi dă de veste !

Prin fiecare floare respiră-n noi Hristosul
Ucis de bruma toamnei sub frunzele hermine ,
N-am să accept martiriul , nu îmi doresc prinosul
Deasupra primăverii , c-un zumzâit de-albine !

Iată-n grădină raiul , din lut cum izbucneşte
Şi îşi deschide mândru petalele în nimb ,
Un cor de ghiocei , cling-cling cum clopoţeşte
Pe scoarţa dezmorţită , din crumpeni răsărind !

Aş vrea s-ajung la hram , să strâng biata sămânţă ,
Ucisul zvon al toamnei , Hristosul de sub frunze ,
În iunie când macii însâgerează-n brântză
Am să mă-nnalţ la ceruri pe-un stol de buburuze!

Nu cred a fii,-nflorirea doar prin a ei venire …
Respiră-n noi , Hristosul , sub frunzele hermine !

PS.

Ardeţi rădăcina răului din sufletele voastre şi aruncaţi-i cenuşa , dincolo de hotarul gândurilor !

CUPRINS

M-AM ÎNTORS 5
PULSAŢII 6
ATAC DE CORD 8
DULCE 10
CONTRAFORTUL 11
VISE DIN CER 13
ACUM , EU VREAU SĂ TAC ! 14
MÂNDRA MEA 15
ÎNRĂMAT 17
CURG 18
DRAGONUL ŞERPOI 20
INDIFERENT 23
RESEMNAT DE-AŞTEPTARE 24
VĂLURIND 26
FILE 27
STRUNE 28
SUSPENSII SUROGAT 29
NEBUNIA SINCERITĂŢII 31
IDOLATRIE 32
OAMENI CIREZI 33
DEPRINDERI 34
IONICĂ 35
ASCULT 38
PĂCATE NEISPĂŞITE 39

SUSPIN DIN ALĂUTĂ 40
NINSE PAPARUDE 41
RIPOSTA 42
DRUM INVERS 43
ERES 45
SÂNGERÂND ÎN ALBASTRU 46
EVIDENŢE 47
ASFINŢITĂ-N LUMINARE 48
MIR DE LICURICI 50
DUH DE SAFIR 51
CRAI DE LUMINĂ 52
MOMENTUL 54
DUNE-N PUSTIU 55
OCHI DE GÂND 56
CARATE DE RUBIN 57
LA ŢEBEA 58
VORBEŞTE-NCET 59
ROATA - OLAR 60
COMPLICE 61
REGELE NUC 62
RÂU 65
SCENARIU 66
RECE 68
FULGERUL 70
PULBERI ŞI PRAF 71
SCUIPĂTURA 72
GUSTURI 73
STELUŢA DE HUMĂ 74

FOAIE VERDE 75
DIALOG TRANSCEDENTAL 76
VISÂND LA PENELOPA 77
EXTENSII 78
REGRESII 79
PU-PU… 80
IAR TU 82
CHILIA MEA DE CALCAR 83
IMN 84
SĂ NU CONTAŢI 85
NU CÂRTESC 87
ROD DE TRANDAFIR 88
COLIND DE SĂRBĂTORI 89
COLINDÂND APOCALIPSE..... 92
SCĂLDĂTOAREA 93
AMINE 95
ALIFII 96
TOACA 97
CREMATORIUL UMAN 98
TĂINUI 100
PE UNDE ÎMI UMBLI ...! 101
CORBUL CETĂŢII 103
FLOARE MÂNDRĂ DE HÂRTIE 105
CÂND MĂ NUMĂR 106
TREZIT DIN VIS 107
PRESUPUNERI 108
MIROASE A PÂINE 109
CARNE DE CAL 110

STEAUA DE GHEAŢĂ 112
SCRIE 114
ÎNĂDUŞIT LA TRUP 116
DESCÂNTEC 117
ARD ÎN CATRAN 119
ENIGMA 121
MOR MUZE 122
ELEGIE 124
PRIVESC LA EI 126
UCIS SUB FRUNZE 127
PS. 128

M-AM ÎNTORS

M-am întors de la capătul lumii târziu,
Fost-am prins şi ţinut prizonier în vâltoare,
Neştiind cum să scap de torenţi, acum ştiu
Că-nsetat şi flămând am să fur
Un sărut, de pe buzele tale ...
Lăsând timpul oprit, osândit peste veac
La un capăt de pod, ca un om în cătuşe,
Neştiind ce să fac, m-am întors să-l dezleg
Spre-a muri suferind lângă tine femeie,
... aşteptând după uşe!
Şi-am căzut desfrânaţi, conştienţi amândoi
Savurând gustul crud dintr-o piele rănită,
Pământuf de cuvânt limba mea ca un unt
S-a întins mângâind ai tăi ochi,
Cu o buză de dor zdrenţuită ...
Focul viu arde-ncet în cătuşa de fier
Două suflete-opaiţ, felinar-luminare,
Prizoniere-ntr-un trup se topesc
Şi-apoi pier, amândouă-n amor
... sângerând împăcare!
M-am întors de la capătul lumii târziu,
Neştiind pentru ce mă întorc .... acum ştiu.

ISBN 978-606-8514-04-8